

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu

JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Bc. Marie Jozové a Mgr. Pavla Pípala v hlavním líčení konaném dne 10. 9. 2020 v Českém Krumlově

takto:

Podle § 45 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „trestní zákoník“) se zrušuje výrok o vině za zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jímž byli obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2019 č. j. 6 T 8/2019-820, který nabyl právní moci dne 18. 6. 2020, výrok o trestu jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad s tím, že nedotčen zůstává výrok o vině za přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byli obžalovaní uznáni vinnými tímž rozsudkem, a rozhoduje se tak, že obžalovaní

- I. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [anonymizována dvě slova], [země], osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem [adresa],
- II. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], barman, trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa],
- III. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], operatér výroby, trvale bytem [adresa],
- IV. [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], slévač, trvale bytem [adresa],

jsou vinni, že

1) obžalovaný [jméno] [příjmení] sám

poté, co se dne 27. 3. 2017 od [jméno] [příjmení], narozeného [datum], dozvěděl o finančním dluhu ve výši 372 000,00 Kč mezi jmenovaným [jméno] [příjmení] a poškozeným [jméno]

[příjmení], přičemž [jméno] [příjmení] v dané věci přislíbil pomoc s vymožením daného dluhu na osobě [jméno] [příjmení], tak v přesně nezjištěné době, pravděpodobně však dne 2. 5. 2017 v [obec], ulici [ulice], u zdejší čerpací stanici ÖMV, v zjištěném úmyslu jiného pod pohrůžkou násilí přimět, aby něco konal, oslovil poškozeného [jméno] [příjmení] se lživou legendou o tom, že pohledávka [jméno] [příjmení] nyní připadá jemu, jelikož jmenovaného vyplatil ze svých peněz a že tedy poškozený nyní dluží jeho osobě, načež při další schůzce mezi ním a poškozeným, k níž došlo pravděpodobně v průběhu měsíce května roku 2017 v hotelu [anonymizováno] v [obec], poškozenému opět lživě uvedl, že [jméno] [příjmení] má v plánu na poškozeného poslat vymahače, kteří mají za úkol z něho dlužnou částku vymoci násilím a dále, že [jméno] [příjmení] má v úmyslu na policii podat na poškozeného trestní oznámení pro podvod, kdy tímto v poškozeném vzbudil důvodnou obavu o jeho život a zdraví a z poškozeného na základě uvedeného následně opakovaně, za stálého připomínání [anonymizováno] údajného jednání vůči osobě poškozeného, požadoval vydání finanční hotovosti, kdy se mu do současné doby podařilo z poškozeného vylákat finanční prostředky v celkové výši 180 000,00 Kč, k čemuž došlo v následujících případech:

- V. v blíže nezjištěné době v období ode dne 2. 5. 2017 do dne 17. 7. 2017 v [obec], v ulici [jméno] [příjmení] [adresa], v prostorách [právní osoba] převzal z rukou poškozeného jako splátku dluhu finanční částku ve výši 100 000,00 Kč, k níž poškozenému uvedl, že 20 000,00 Kč z dané částky si ponechá jako poplatek za údajnou ochranu poškozeného, kterou mu on sám zařídí před [jméno] [příjmení] či jím instruovanými osobami, načež [jméno] [příjmení] z dané částky předal pouze částku ve výši 40 000,00 Kč a zbytek si ponechal pro svoji potřebu,
- VI. dále dne 17. 7. 2017 přijal prostřednictvím bankovního převodu na svůj bankovní účet č. [bankovní účet] od poškozeného jako další splátku dluhu finanční částku ve výši 80 000,00 Kč, kterou však poté [jméno] [příjmení] nepředal a tuto si ponechal pro svoji potřebu, přičemž dále po poškozeném od přesně nezjištěné doby, jistě však ode dne 27. 12. 2017, požadoval vydání dalších 67 000,00 Kč s termínem splacení do dne 12. 1. 2018, a to pod pohrůžkou, že pokud toto poškozený nesplní, tak ho pošle do vězení, že poškozený neví, s kým si zahrává a v případě, že poškozený vybere špatnou stranu, tak že uvidí, co s ním udělá,
- 2) obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně dne 1. 11. 2017 v době okolo 12:00 hodiny vstoupili obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] do volně přístupného nájemního domu [adresa] v obci [obec], okres [okres], zde obcházeli jednotlivé pokoje nájemníků, představovali se jim jako pracovníci bezpečnostní agentury [právní osoba], [IČO], rozdávali nájemníkům domu vizitky agentury s tím, že v případě problému je mají zkontaktovat, zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] čekal před domem u jejich aut, poté z místa všichni obžalovaní odjeli pryč, přičemž během několika minut jim na služební telefon zavolala obyvatelka předmětného domu s tím, že v domě se nachází pohřešovaná osoba [jméno] [příjmení], [datum narození], z tohoto důvodu se obžalovaní vrátili k domu [adresa] a zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] zůstal venku u vozidel, obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vstoupili do domu a nejprve bez vyzvání vstoupili do pokoje [číslo] který měli na základě nájemní smlouvy pronajatý poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], kteří se zde nacházeli, přistoupili k [jméno] [příjmení], který ležel na posteli a po jejich příchodu se na ní posadil, zeptali se jej, zda se jmenuje [jméno] [příjmení], který zde v té době také bydlel, a poté co odpověděl že ne, jej jeden z obžalovaných, blíže neurčený, kopl do obličeje, až spadl zpátky na postel, a z pokoje odešli, následně potkali na chodbě domu poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], kterého se zeptal obžalovaný [jméno] [příjmení], kde je jeho přítelkyně [jméno] [příjmení], a když poškozený odpověděl,

že neví, začal na něj křičet a stále se dožadoval odpovědi, poté co poškozený opakoval, že neví, udeřil jej do obličeje, a obžalovaný [jméno] [příjmení] pěstí do boku, až poškozený [jméno] [příjmení] upadl na zem, přičemž obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] stáli u poškozeného, nejméně obžalovaný [jméno] [příjmení] na něj křičel, ať jim řekne, kde je [jméno] [příjmení], ať odemkne jeho pokoj, ať jim dá klíče od jeho pokoje, blíže neustanovený obžalovaný jej kopl do zad, během toho obžalovaný [jméno] [příjmení] vykopl dveře do pokoje, který měl pronajatý poškozený [jméno] [příjmení], vstoupil do něj, aby zjistil, zda se zde nachází [jméno] [příjmení], po zjištění, že se zde nenachází, blíže neustanovení obžalovaní opakovaně vyzývali poškozeného [jméno] [příjmení], aby s nimi šel a řekl jim kde je [jméno] [příjmení], poté jej vyvedli z domu a posadili jej do osobního vozidla [jméno] – [příjmení] [jméno] 500, [registrační značka], do kterého nastoupili obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž poškozený seděl na zadním sedadle uprostřed mezi obžalovanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], odjeli do [obec], okres [okres], přičemž za nimi jel obžalovaný [jméno] [příjmení] s dalším osobním vozidlem [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka], kde před domem [adresa], kde bydlela sestra [jméno] [příjmení], což jim po předchozím naléhání sdělil poškozený [jméno] [příjmení], vystoupili z vozidla obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří šli s poškozeným k bytu [jméno] [příjmení], narozené [datum], sestry [jméno] [příjmení], přičemž ho před sebou postrkovali a vybízeli, ať jde, zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] zůstal venku u vozidel, u bytu poškozený [jméno] [příjmení] zaklepal a společně s obžalovanými bez vyzvání do něho vstoupili, obžalovaný [jméno] [příjmení] se v bytě přítomných dotazoval, kde je [jméno] [příjmení], nahlížel do místností bytu, zatímco ostatní obžalovaní stáli u poškozeného [jméno] [příjmení], a poté, co jim nebylo sděleno, kde se [jméno] [příjmení] nachází, z bytu odešli, přičemž při odchodu z bytu blíže neustanovení obžalovaní drželi za loket poškozeného [jméno] [příjmení], toho před sebou tlačili a vyzývali jej, ať jde, následně nastoupili obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s poškozeným [jméno] [příjmení] do vozidla [jméno] – [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka], přičemž poškozený seděl vzadu uprostřed mezi obžalovanými [jméno] [příjmení] a

[jméno] [příjmení], a odjeli na benzinovou čerpací stanici do [obec], jejíž obsluha měla mít k dispozici informaci o pohybu [jméno] [příjmení], a za nimi jel obžalovaný [jméno] [příjmení] s osobním vozidlem [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka], zde se od obsluhy [jméno] [příjmení], narozeného [datum] dozvěděli, kde se [jméno] [příjmení] nachází, a poté se rozjeli za ní, když ve vozidle [jméno] – [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka], jeli obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], který jim místo výskytu [jméno] [příjmení] jel ukázat, a ve vozidle [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka], obžalovaný [jméno] [příjmení] jako řidič a na zadním sedadle obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s poškozeným [jméno] [příjmení], který seděl mezi nimi, dojeli před bytový dům [adresa] v [obec], kde [jméno] [příjmení] postávala, poté dobrovolně nastoupila k obžalovanému [jméno] [příjmení] do vozidla a tento ji odvezl na policejní služebnu Obvodního oddělení [obec], zatímco druhé vozidlo obžalovaných odvezlo poškozeného [jméno] [příjmení] zpět na ubytovnu,

a tímto jednáním poškozený [jméno] [příjmení] utrpěl zranění spočívající ve zhmoždění hlavy v oblasti obličeje v krajině levé i pravé lící kosti a ve zhmoždění v oblasti levé poloviny hrudníku, s omezením na obvyklém způsobu života po dobu jednoho týdne,

3) obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně v době okolo půlnoci ze dne 13. 11. 2017 na den 14. 11. 2017 v [obec], ulici [jméno] [příjmení] [adresa], ve vnitřních prostorách zdejšího [právník osoba], v úmyslu společným jednáním násilím či jeho pohružkou jiného přimět, aby něco konal, přinutit poškozeného [jméno]

[příjmení] k písemnému uznání dluhu ve výši 100 000,00 Kč, který měl být splatný nejpozději do dne 20. 11. 2017 k rukám shora jmenovaného [jméno] [příjmení] a tohoto jednání se dopustili tím způsobem, že v době, kdy se všichni obžalovaní nacházeli spolu s poškozeným sami v jedné z místností zmíněného [právnícká osoba], tak nejprve obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozenému uvedl, aby se přiznal ke krádeži klíče od trezoru klubu a ke krádeži peněz z daného trezoru, což poškozený na místě odmítl s tím, že nic neodcizil, načež poškozenému obžalovaný [jméno] [příjmení] předložil písemné uznání dluhu ve výši 100 000,00 Kč, v němž byl poškozený uveden jako dlužník a [jméno] [příjmení] jako věřitel, následně obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozenému uvedl: „Podepiš to, nevíš, s kým si zahráváš.“, což poškozený opět odmítl, poté obžalovaný [jméno] [příjmení] v místnosti zatahl závěsy u oken do ulice, dále obžalovaný [jméno] [příjmení] opětovně verbálně na poškozeného naléhal, aby tento podepsal předložené uznání dluhu, což poškozený opět odmítl, následně obžalovaný [jméno] [příjmení] na poškozeného opětovně verbálně naléhal, aby podepsal uznání dluhu, což poškozený opětovně odmítl, nato obžalovaný [jméno] [příjmení] nohou nakopl poškozeného ze zadu do oblasti nad levou část jeho hýždě a poté obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozeného rukou přesně nezjištěným způsobem udeřil do obličejové části pod levé oko, poté obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozeného opětovně nohou kopl do oblasti dolních končetin a následně obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozeného opětovně rukou přesně nezjištěným způsobem udeřil do obličejové části pod levé oko, načež poškozenému obžalovaný [jméno] [příjmení] uvedl, aby se k celé věci postavil jako chlap a netahal do toho svou rodinu, kdy poškozený opětovně odmítl podepsat, na což mu obžalovaný [jméno] [příjmení] uvedl, že zajde za jeho rodinu, kdy obžalovaný [jméno] [příjmení] mimo uvedeného poškozenému na místě verbálně nadával výrazy „zmrď“ či „čurák“ a dále mu uvedl, že pokud nepodepíše, tak s ním zamete, po tomto poškozený na místě ze strachu o svou osobu a svou rodinu předložené uznání dluhu podepsal a poté prostory klubu opustil, přičemž v důsledku uvedeného napadení trpěl poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], bolestivostí v oblasti lící kosti pod levým okem a v oblasti levého boku, což si u něho dne 14. 11. 2017 vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici v [obec], při němž bylo u poškozeného konstatováno zhmoždění obličejové části hlavy,

tedy

obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 1 – 3)

dílem samostatně /bod 1/, dílem společným jednáním více osob /bod 2), 3) / jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami, ad 2)

společným jednáním více osob neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

ad 2), 3)

společným jednáním více osob jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami, ad 2)

společným jednáním více osob neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami, obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 2), 3)

společným jednáním více osob jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami, ad 2)

společným jednáním více osob neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 2)

společným jednáním více osob jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

společným jednáním více osob neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

čímž spáchali

obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 1 – 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, zčásti ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ad 2)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

ad 2), 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ad 2)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 2), 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ad 2)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 2)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tyto trestné činy a za sbíhající se přečin omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2019 č. j. 6 T 8/2019-820, podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2, § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 60 (šedesáti) měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil uhradit škodu, kterou trestnými činy způsobil.

Podle § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest v rozsahu 400 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000,00 Kč, tj. celkem 400 000,00 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl uložený peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody na 12 (dvanáct) měsíců;

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tyto trestné činy a za sbíhající se přečin omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2019 č. j. 6 T 8/2019-820, podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2, § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třicet) měsíců.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třicet šest) měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil uhradit škodu, kterou trestnými činy způsobil;

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tyto trestné činy a za sbíhající se přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2019 č. j. 6 T 8/2019-820, podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2, § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 34 (třicet čtyř) měsíců.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 42 (čtyřicet dvou) měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil uhradit škodu, kterou trestnými činy způsobil;

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvacet čtyř) měsíců.

Podle § 81, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvacet čtyř) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil uhradit škodu, kterou trestnými činy způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinni společně a nerozdílně nahradit škodu poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], ve výši

6 897,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 30. 1. 2019 do zaplacení,

5 000,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % od 10. 10. 2019 do zaplacení, když se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody se poškozený podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], a [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dále se obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], student, trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa],

zprošťuje

podle § 226 písm. c) trestního řádu obžaloby Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově ze dne 25. 3. 2019 č. j. ZT 113/2018-75, pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že společně s obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

dne 1. 11. 2017 v době okolo 12:00 hodiny vstoupili jako pracovníci bezpečnostní agentury [právnícká osoba], [IČO], do volně přístupného nájemního domu [adresa] v obci [obec], okr. [okres], s tím, že tam přijeli udělat pořádek, že je tam vyslala starostka obce a obcházeli nájemníky domu, kdy bez vyzvání vstoupili do pokoje [číslo] který měli na základě nájemní smlouvy pronajatý poškození [jméno] [příjmení], [datum narození] a [jméno] [příjmení], [datum narození], přičemž přistoupili k [jméno] [příjmení], který ležel na posteli, toho se zeptali, zda se jmenuje [jméno] [příjmení] a poté co odpověděl že ne, fyzicky jej napadl [jméno] [příjmení] a to tak, že jej jednou kopl do obličeje - bez zranění, následně mu řekl: „Tady to máš,“ a dal mu vizitku bezpečnostní agentury [právnícká osoba], a dále poté, co [jméno] [příjmení] vykopl uzamčené vstupní dveře od pokoje [číslo] čímž je poškodil v oblasti zámku se škodou nejméně 1.500 Kč ke škodě majitelky objektu [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [datum narození], přičemž tento pokoj měl pronajatý poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], do tohoto pokoje vnikli za účelem nalezení jeho přítelkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla v pátrání policie, pokoj prohledali, ale ji zde nenalezli, proto [jméno] [příjmení] vytáhli na společnou chodbu, kde jej fyzicky opakovaně napadali údery pěstí a kopy do oblasti hlavy a zad, a když jim [jméno] [příjmení] pod tíhou fyzického napadání sdělil, že [jméno] [příjmení] by mohla být u její sestry [jméno] [příjmení] v [obec], ul. [adresa], násilím jej odvěkli do [značka automobilu] - [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka], kde mu vyhrožovali, že když jim neřekne, kde je, že jej zabijí, následně s ním odjeli do [obec] k bytu [jméno] [příjmení], cestou ho bili pěstmi do obličeje a hlavy a po příjezdu na místo, zakleпали na dveře bytu poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození] a poté bez vyzvání vstoupili neuzamčenými, ale zavřenými dveřmi do chodby jejího bytu a to společně s [jméno] [příjmení], kterého do bytu násilím dovedli, a když se jich [jméno] [příjmení] zeptala, co zde chtějí a zda mají povolení ke vstupu, [jméno] [příjmení] se jí představil jako policista s tím, že hledají její sestru [jméno] [příjmení], že jí musí prohledat celý byt, byt však neprohledali a pouze se rozhlédli z chodby a když [jméno] [příjmení] nenalezli, odvěkli [jméno] [příjmení] zpět do vozidla, přičemž na něj křičeli, aby poslouchal, nebo mu rozbijí hubu, a poté s ním odjeli na benzínovou čerpací stanici v [obec], kde dále hledali [jméno] [příjmení], zde se pak od obsluhy čerpací stanice [jméno] [příjmení], [datum narození], dozvěděli, kde se [jméno] [příjmení] nachází a když se jim [jméno] [příjmení] nabídl, že je k [jméno] [příjmení] odvede, odjeli osobními automobily [značka automobilu] - [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka] a [jméno] - [příjmení] [jméno] [anonymizována tři slova], [registrační značka] k bytovému domu [adresa] v [obec], kde [jméno] [příjmení] postávala a poté, co k nim dobrovolně nastoupila do vozidla, ji odvezli na služebnu Obvodního oddělení [obec], [jméno] [příjmení] pak odvezli zpět k nájemnímu domu [adresa] v obci [obec], kde mu [jméno] [příjmení] pohrozil, že jestli je udá, že jej posadí

na vozík, když poškozený [jméno] [příjmení] v průběhu fyzického napadání utrpěl zranění spočívající ve zhmoždění hlavy v oblasti obličejové v krajině levé i pravé lícni kosti a dále zhmoždění v oblasti levé poloviny hrudníku, tedy zranění, které si téhož dne vyžádalo lékařské ošetření v [nemocnice], a.s., s omezením na běžném způsobu života po dobu dvou týdnů,

tedy

měl úmyslným společným jednáním více osob jiného násilím a pohružkou násilí nutit, aby něco konal a trpěl a čin spáchat nejméně se dvěma osobami,

měl úmyslným společným jednáním více osob neoprávněně vniknout do obydlí jiného, při činu překonat překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, a takový čin spáchat nejméně se dvěma osobami,

úmyslným společným jednáním více osob jinému úmyslně ublížit na zdraví,

čímž měl spáchat

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázány následující skutkový stav.

2. Dne 1. 11. 2017 uzavřela [právní osoba] [anonymizováno], jako poskytovatel, s obcí [obec], jako objednatelem, smlouvu o spolupráci, na základě které se poskytovatel zavázal provádět ostrahu veřejných prostor v [obec] a dohled nad dodržováním obecních vyhlášek. Poté, co starostka obce ukázala pracovníkům bezpečnostní agentury [právní osoba], obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] veřejné prostory, kterých se daná smlouva týká, obžalovaní již sami navštívili některá místa v obci a obyvatelům rozdávali vizitky bezpečnostní agentury. Za tímto účelem okolo 12:00 hodin vstoupili obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení] do nájemního domu [adresa] v [obec] (ubytovny), kde obcházel jednotlivé pokoje nájemníků, představovali se jim jako pracovníci bezpečnostní agentury a rozdávali nájemníkům domu vizitky agentury s tím, že v případě problému je mají zkontaktovat. Obžalovaný [příjmení] mezitím čekal před domem u aut agentury. Následně všichni obžalovaní odjeli od ubytovny, přičemž během několika minut jim na služební telefon zavolala obyvatelka nájemního domu svědkyně [jméno] [příjmení] a oznámila jim, že v domě se nachází pohřešovaná osoba [jméno] [příjmení]. Obžalovaní se tak vrátili k domu [adresa] a zatímco obžalovaný [příjmení] zůstal venku u vozidel, obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení] vstoupili do domu. Nejprve bez vyzvání vstoupili do pokoje [číslo] který měli na základě nájemní smlouvy pronajatý poškozený [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří se v pokoji nacházeli. Po vstupu do pokoje přistoupili k poškozenému [příjmení], který ležel na posteli, přičemž po jejich příchodu se na ní posadil. Poškozeného se zeptali, zda se jmenuje [jméno] [příjmení], který zde v té době také bydlel, a poté, co odpověděl, že ne, je jeden z obžalovaných, blíže neurčený, kopl do obličejové, až poškozený spadl zpátky na postel. Poté z pokoje odešli. Následně na chodbě domu potkali poškozeného [jméno] [příjmení], kterého se obžalovaný [příjmení] zeptal, kde je jeho přítelkyně svědkyně [jméno] [příjmení]. Poškozený odpověděl, že neví. Obžalovaný [příjmení] na

něj začal křičet a stále se dožadoval odpovědi a poté co poškozený opakoval, že neví, kde se svědkyně [příjmení] nachází, jej udeřil do obličeje, a obžalovaný [příjmení] pak pěstí do boku, až poškozený [příjmení] upadl na zem. Obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení] stáli u poškozeného a nejméně obžalovaný [příjmení] na něj křičel, ať jim řekne, kde je svědkyně [příjmení], ať odemkne svůj pokoj, přičemž blíže neustanovený obžalovaný kopl poškozeného do zad. Během toho obžalovaný [příjmení] vykopl dveře do pokoje, který měl pronajatý poškozený [příjmení], a vstoupil do něj, aby zjistil, zda se zde nachází svědkyně [příjmení]. Po zjištění, že se zde tato osoba nenachází, blíže neustanovení obžalovaní opakovaně vyzývali poškozeného [příjmení], aby s nimi šel a řekl jim, kde je svědkyně [příjmení] a poté jej vyvedli z domu a posadili do osobního vozidla [jméno] – [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka]. Do tohoto vozidla dále nastoupili obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení], přičemž poškozený seděl na zadním sedadle uprostřed mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení]. Následně odjeli do [obec], okres [okres], přičemž za nimi jel obžalovaný [příjmení] s dalším osobním vozidlem [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka]. Před domem [adresa] v [obec], kde bydlela sestra [příjmení], což jim po předchozím naléhání sdělil poškozený [příjmení], z vozidla vystoupili obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení], kteří šli s poškozeným [příjmení] k bytu svědkyně [jméno] [příjmení], sestry svědkyně [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] zůstal venku u vozidel. Při cestě k bytu svědkyně [příjmení] obžalovaní před sebou poškozeného [příjmení] postrkovali a vybízeli, ať jde. U bytu poškozený [příjmení] zaklepal a společně s obžalovanými bez vyzvání do něho vstoupili. Obžalovaný [příjmení] se přítomných v bytě dotazoval, kde je svědkyně [příjmení], nahlížel do místností bytu, zatímco ostatní obžalovaní stáli u poškozeného [příjmení]. Poté, co jim nebylo sděleno, kde se svědkyně [příjmení] nachází, z bytu odešli, přičemž při odchodu z bytu blíže neustanovení obžalovaní drželi poškozeného [příjmení] za loket, toho před sebou tlačili a vyzývali jej, ať jde. [příjmení] nastoupili obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení] s poškozeným [příjmení] do vozidla [jméno] – [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka], přičemž poškozený seděl vzadu uprostřed mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení]. S vozidlem odjeli na benzínovou čerpací stanici do [obec], přičemž za nimi jel obžalovaný [příjmení] s osobním vozidlem [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka]. Na benzínové čerpací stanici se od její obsluhy [jméno] [příjmení] dozvěděli, kde se svědkyně [příjmení] nachází a rozjeli se za ní. Ve vozidle [jméno] – [příjmení] [jméno] [anonymizováno], [registrační značka], jeli obžalovaní [příjmení] a [příjmení], spolu se svědkem [příjmení], který jim místo výskytu [příjmení] jel ukázat. Za nimi jelo vozidlo [jméno] – [příjmení] [jméno], [registrační značka], které řídil obžalovaný [příjmení] a na zadním sedadle seděli obžalovaní [příjmení] a [obec] s poškozeným [příjmení], který seděl mezi nimi. Vozidla dojela před bytový dům [adresa] v [obec], kde svědkyně [příjmení] postávala. Tato následně nastoupila k obžalovanému [příjmení] do vozidla a tento ji odvezl na policejní služebnu Obvodního oddělení [obec]. Druhé vozidlo obžalovaných mezitím odvezlo poškozeného [příjmení] zpět na ubytovnu. Posuzovaným jednáním poškozený [příjmení] utrpěl zranění specifikovaná ve výrokové části rozsudku pod bodem 2), která jej omezovala na obvyklém způsobu života po dobu jednoho týdne.

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že 1. 11. 2017 podepsal za [právní osoba] [anonymizováno] smlouvu s obcí [obec], jejímž předmětem bylo řešení problémů v obci spočívající v porušování veřejného pořádku. Do [obec] jel společně s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], když jeli všichni v jednom vozidle, a dále za nimi jelo druhé služební vozidlo, které řídil obžalovaný [příjmení]. Zaměstnanci agentury se měli seznámit s prostředím. Jedno z míst, které toho dne v obci navštívili, byla ubytovna. Ubytovna byla otevřená. Někdo z přítomných je odkázal na správce. Tomuto se představil, sdělil mu důvod jejich přítomnosti a požádal ho, zda by je mohl provést po ubytovně a představit obyvatelům. [příjmení] se všude pohyboval jako první, každému se představil a dal vizitku agentury, vizitky rozdával i obžalovaný [příjmení]. Do pokojů vstupovali pouze v případě, že byli pozváni. Po celou dobu se všichni chovali slušně, pohybovali se stále spolu. Na ubytovně nikoho nenapadli. Zaregistroval poškozeného [příjmení], který nebudil důvěru svým vzhledem a vyjadřováním. Měl dojem, že

poškozený [příjmení] je pod vlivem drog. Krátce poté, co odešli od jeho pokoje, za ním poškozený [příjmení] přiběhl s telefonem v ruce, že má na telefonu majitelku ubytovny, která s ním chce hovořit. Vzal si telefon, představil se a ona se jej zeptala, co tam dělají. Odpověděl jí a nadiktovoal své telefonní číslo. Na konci prohlídky mu telefonovala jedna z obyvatelk domu, svědkyně [příjmení], s tím, že v pokoji poškozeného [příjmení] se nachází svědkyně [příjmení], nezletilá osoba hledaná policií. [příjmení] měl zájem tuto osobu najít a odevzdat jí policii. Všichni obžalovaní se pak vrátili na pokoj, kde se měla zdržovat. Na chodbě před dveřmi pokoje stál poškozený [příjmení]. K jeho dotazu, zda je v pokoji přítomna svědkyně [příjmení] řekl, že ne. Poškozený dodal, že jí také hledá, protože mu ukradla marihuanu. Poškozený jej pozval do pokoje, aby se přesvědčil, že tam svědkyně [příjmení] není. Ostatní obžalovaní stáli ve dveřích pokoje a sledovali jej. Následně se poškozeného zeptal, kde by svědkyně [příjmení] mohla být a poškozený mu odpověděl, že pravděpodobně v [obec] u své sestry. Poškozený jej požádal, zda by mohl jet s ním, že mu ukáže, kde sestra bydlí. Všichni společně odešli z ubytovny. U domu sestry svědkyně [příjmení] se poškozený [příjmení] na dvoře zeptal svědka [příjmení], zda je tam svědkyně [příjmení]. Svědek mu odpověděl, že neví, ať se jde podívat nahoru. Poškozený [příjmení] utíkal do schodů, on šel za ním. Poškozený zaklepal na dveře a vešel do bytu. [příjmení] zůstal stát u dveří, postupně za ním přišli ostatní obžalovaní. V bytě byla sestra svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] a její matka [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]). Poškozený se jich zeptal, jestli je tam svědkyně [příjmení], ony mu odpověděly, že ne a ptaly se, proč jí hledá. Její matka se jej zeptala, zda jsou od policie, odpověděl, že nikoli. Na to se poškozený hned otočil, vyběhl z bytu a řekl, že už ví, kde svědkyni [příjmení] najde. Následně jeli zpátky do [obec], kam jej poškozený [příjmení] navigoval na čerpací stanici, když se domníval, že svědkyně [příjmení] se bude nacházet u zaměstnance čerpací stanice, svědka [příjmení]. Na čerpací stanici se zeptal svědka [příjmení], kde se nachází svědkyně [příjmení], on odpověděl, že neví, ale že mu opakovaně telefonovala z mobilu poškozeného a říkala, že jej čeká před domem. Na to se svědkovi [příjmení] představil a vysvětlil mu, co dělá. Požádal jej, aby svědkyni [příjmení] neříkali, že jí hledají, že by jí rád odvezl na policii. Svědek [příjmení] mu nabídl, že mu ukáže, kde svědkyně čeká. Následně požádal obžalovaného [příjmení], aby poškozeného [příjmení] odvezl zpátky na ubytovnu. Poškozený [příjmení] však toto odmítl, trval na tom, že chce jet s nimi, protože chtěl získat zpátky svůj mobilní telefon a marihuanu, kterou mu svědkyně [příjmení] ukradla. Po dobu jejich přítomnosti na čerpací stanici poškozený [příjmení] stál venku. Následně obě vozidla jela k místu, kde se nacházela svědkyně [příjmení]. Zastavili přímo u ní. Poškozený [příjmení] šel k ní, vzal si svůj mobil a rozbřečel se, že je mu líto, že jí prozradil. Ujistil jí, že bude na ní čekat. Následně odvezli svědkyni [příjmení] na policii a druhé vozidlo odvezlo poškozeného [příjmení] na ubytovnu. Poškozený [příjmení] neměl jediný důvod, aby v jejich přítomnosti se obával o svůj život či zdraví.

4. V řízení před soudem uvedl, že poprvé do ubytovny vstoupil společně s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], zatímco obžalovaní [příjmení] a [obec] zůstali venku u vozidel. Ubytovnou je prováděl svědek [příjmení], kterému se představil, předal vizitku agentury a požádal, zda by je provedl po ubytovně, aby se mohli seznámit s obyvateli. Klepali na pokoje, on či [příjmení] předávali vizitky agentury a žádali obyvatele, aby je v případě narušení pořádku či jiného problému zavolali. Do pokoje vstoupil pouze na pozvání. Stalo se, že zaklepal na dveře a z pokoje se ozvalo, že nikdo není doma. Dveře pokoje byly pootevřené, on se zeptal, zda může předat vizitku. Obyvatel pokoje nemohl vstát, vyzval jej, aby mu vizitku dal. Proto do pokoje vešel a předal vizitku. Obžalovaný [příjmení] stál ve dveřích, ostatní obžalovaní byli při dveřích. Na pokoji byli dva lidé. Jeden z nich seděl či ležel na posteli u dveří, on odnesl vizitku tomu druhému, co jí chtěl podat. [příjmení] [příjmení] mu nic neříká. [příjmení] ani nikdo jiný z obžalovaných v pokoji nikoho nenapadl. Dále zaklepal na dveře pokoje, které následně otevřel poškozený [příjmení], kterému předal vizitku. V pokoji viděl další tři ženy. Krátce po odchodu od tohoto pokoje za ním přiběhl poškozený [příjmení] s telefonem v ruce s tím, že volá majitelka ubytovny svědkyně [příjmení]. Svědkyni se do telefonu představil, předal jí telefon na sebe a vysvětlil jí předmět jejich činnosti. Svědkyně mu sdělila, že na ubytovně nemají co dělat, on jí ujistil, že se zde pohybují v přítomnosti svědka

[příjmení]. Následně svědkyně chtěla mluvit se svědkem [příjmení] a tím byl telefonát ukončen. Poté ubytovnu opustili a jeli na benzínovou čerpací stanici, přičemž v jednom vozidle jel s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], ve druhém vozidle jeli obžalovaní [příjmení] a [obec]. Na benzínové čerpací stanici předali obsluze vizitku a krátce poté jim telefonovala svědkyně [příjmení], že na pokoji u poškozeného [příjmení] je nezletilá dívka, která je na útěku z dětského domova. Dále jim sdělila, že po jejich odchodu z ubytovny došlo mezi dívkou a jejím přítelem, poškozeným [příjmení], k hádce, během které poškozeného [příjmení] zmlátila. Mělo k tomu dojít před ubytovnou. Vrátili se na místo, kde před ubytovnou na ně již čekal poškozený [příjmení] a řekl jim, že jeho přítelkyně [jméno] [příjmení] utekla a vzala mu telefon a marihuanu. K jejich dotazu poškozený uvedl, že neví, kam utekla, snad do jeho pokoje. Šli s ním společně k jeho pokoji, který odemkl a následně poškozený jemu a obžalovaným [příjmení] a [příjmení] umožnil pokoj prohledat, otevřel i skříň. Poté všichni vyšli na chodbu, poškozený pokoj zamkl. Poškozený [příjmení] jim sdělil, že jeho přítelkyně nejspíš šla za sestrou do [obec] a požádal je, zda by nemohl jet s nimi. Následně jej poškozený [příjmení] na chodbě ubytovny nakopl do zadku. Otočil se s tím, že mu dá facku, ale nestihl to, protože poškozený spadl na zem s tím, ať ho nechá, že má vředy a bolesti. V okamžiku, kdy jej poškozený kopl, jej zezadu od něj strhávali obžalovaní [příjmení] a [příjmení]. Poškozený ležel na zemi, obžalovaný [příjmení] na něj hučel, aby se postavil, poškozený říkal, že má bolesti. Pak se však poškozený postavil a všichni vyšli z ubytovny. Podle další verze chtěl dát poškozenému facku, ohnal se vůči němu, dotkl se ho snad jenom prsty, když poškozený již couval, přičemž narazil do obžalovaných [příjmení] a [příjmení], kteří stáli za ním. Poškozený spadl a křičel, ať ho nechají být, že má vředy. Obžalovaný [příjmení] ho zpacifikoval na zemi, stál nad ním, aby znovu na chodbě nevyskočil. Poškozenému nikdo v té době nevyhrožoval. Při odchodu z ubytovny poškozený, když šel po schodech, padal, měl problémy s chůzí, krčil se, říkal, že má žaludeční vředy. Z tohoto důvodu jej někdo z obžalovaných přidržoval. Podle jiné verze chtěl poškozeného [příjmení] praštit, dotkl se ho pouze prsty, protože sebou hodil na zem. Neví, zda a kdo ho na zem strhl, zda obžalovaný [příjmení] či obžalovaný [příjmení]. Poškozený padl k jejich nohám, ležel na zemi a křičel, ať ho nebijí, že má vředy. Podle další verze dal poškozenému facku, ten uskočil a v tu chvíli ho k zemi strhávali [příjmení] či [příjmení] a pak jej přidrželi na zemi. Nikdo ho však nebil, obžalovaní mu dokonce pomáhali se zvednout ze země. Při odchodu z ubytovny poškozeného někdo při chůzi po schodech přidržoval, protože chytil křeč, pak však pověděl, že je v pohodě. Auto do [obec] řídil on, vedle něho seděl obžalovaný [příjmení]. Z poškozeného měl strach, z tohoto důvodu řekl obžalovaným [příjmení] a [příjmení], aby s ním seděli vzadu v autě, připoutali ho a dali pozor, aby na něj znovu nezaútočil. Při nastupování do vozidla poškozený [příjmení] nebyl zraněný. Během cesty poškozeného nikdo nebil, nikdo mu v autě nevyhrožoval. Poškozený je navigoval. Za nimi jel s vozidlem obžalovaný [příjmení]. V [obec] přijeli k obytnému domu s dvorem. Na dvoře se poškozený [příjmení] zeptal svědka [příjmení], kde je svědkyně [příjmení], ten sdělil, že nahoře u sestry. Poškozený [příjmení] vyběhl po schodech jako první, oni mu nestíhali. Šli s ním on a obžalovaní [příjmení] a [příjmení], zatímco venku zůstali obžalovaní [příjmení] a [obec], aby hlídali auta. Poškozený nezaklepal na dveře bytu, vstoupil do dveří, oni šli za ním. Neuvědomil si, že jsou již v bytě. Celou dobu vykřikoval jméno sestry svědkyně [příjmení] s tím, kde je svědkyně [příjmení]. Všichni byli v předsíni bytu. Z pokoje vyšla svědkyně [příjmení], ptala se poškozeného, proč potřebuje svědkyni [příjmení]. Poškozený řekl, že má jeho mobil, ona mu odpověděla, že v bytě není. Pak se v předsíni objevila starší žena, matka svědkyně, která se ptala jich, co v bytě dělají. Předal jí vizitku s tím, že jsou bezpečnostní agentura, která pomáhá najít svědkyni [příjmení], když je na útěku z dětského domova. Řekla mu, že v bytě není. Nepředstavil se jí jako policista. Poté z bytu odešli. Do vozidel nasedli ve stejném složení, jako přijeli na místo. Během cesty zavolal k žádosti poškozeného na jeho mobil, telefon zvedla svědkyně [příjmení] s tím, že mluví s [jméno], na kterého čeká před jeho domem. Poškozený vysvětlil, že by se mohlo jednat o svědka [příjmení], který pracuje na benzínové čerpací stanici. Z tohoto důvodu jeli na benzínovou čerpací stanici v [obec]. Během cesty poškozeného ve vozidle nikdo nenapadl, nikdo mu nevyhrožoval. Na čerpací stanici šel svědkem [příjmení], který mu sdělil, že neví, kde se

vyskytuje svědkyně [příjmení]. Následně mu zvonil telefon, volalo mu číslo poškozeného [příjmení]. Znovu jej vyzval, kde je svědkyně [příjmení], upozornil jej, že je na útěku z dětského domova. Chtěl, aby mu to ukázal na mapě. Svědek [příjmení] jim však nabídl, že pojedje s nimi a ukáže to. Následně jel s ním ve vozidle a navigoval je k jeho domu. Za ním jelo druhé vozidlo. [příjmení] před domem se poškozený potkal se svědkyní [příjmení]. Poškozený byl nejprve naštvaný, protože mu vzala telefon a marihuanu, následně však plakal. Odvezl svědkyni [příjmení] na Policii do [obec], zatímco obžalovaný [příjmení] odvezl poškozeného [příjmení] na ubytovnu.

5. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v hlavním líčení vypověděl, že do [obec] jeli za účelem schůzky se starostkou, která jim měla ukázat problémové lokality. Jedno vozidlo řídil on, společně s ním jeli obžalovaní [příjmení] a [obec]. Ve druhém vozidle jeli obžalovaní [příjmení] a [příjmení]. Po schůzce, kterou měl obžalovaný [příjmení] se starostkou obce, tato sedla k obžalovanému [příjmení] do auta a ukázala jim problémová místa. Poté z vozidla vystoupila a oni znovu ta místa objížděli. Dojeli i k ubytovně. Zůstal hlídat u aut, když k tomu dostal pokyn od obžalovaného [příjmení], a zbylí obžalovaní šli na ubytovnu. Obžalovaný [příjmení] říkal, že na ubytovně rozdávají vizitky a poptají se. Mohli se tam zdržet 15 – 20 minut. Odjeli od ubytovny, on jel s vozidlem za vozidlem obžalovaného [příjmení]. Má za to, že ve vozidle jel sám. Zhruba po 5 minutách se obžalovaný [příjmení] s vozidlem otočil a jeli zpátky k ubytovně. Nevybavuje si, zda někdo na ně před ubytovnou čekal. Dozvěděl se, že důvodem návratu byla skutečnost, že nějaká paní z ubytovny volala na číslo uvedené na vizitce agentury, že je na ubytovně problém. Z aut vystoupili všichni obžalovaní, on zůstal venku hlídat auta a zbylí obžalovaní šli do ubytovny. Zhruba po 10 minutách se z ubytovny k vozidlům vrátil obžalovaný [příjmení], byl rozčilený, říkal, že obžalovaný [příjmení] se na ubytovně s někým porval, že u toho nechce být, že na to nemá nervy. Po dalších cca 10 minutách vyšli zbylí obžalovaní z ubytovny, s nimi šel poškozený [příjmení]. Šel sám, nikdo ho nevedl. Nevšiml si, že by byl zraněný. Měl rozčuchané vlasy a byl špinavý. Poškozený si sedl do vozidla k obžalovanému [příjmení], stejně tak jako zbylí obžalovaní. [příjmení] jel za nimi ve vozidle sám. Takové rozložení posádek si přál obžalovaný [příjmení], bál se, aby na něj poškozený v autě nezaútočil. Jel za obžalovaným [příjmení], neznal cíl cesty. Domnívá se, že nejprve jeli na benzínovou čerpací stanici, kde vystoupil poškozený s obžalovanými, a šli za pumpařem, krátce na to se vrátili do aut a jeli dál. [příjmení] i nadále jel sám, sledoval vozidlo obžalovaného [příjmení]. Přijeli do [obec], kde zaparkovali v nějakém dvoře. Ptal se, co se děje, obžalovaný [příjmení] mu řekl, ať zůstane hlídat u vozidel. Zbylí obžalovaní s poškozeným šli nahoru do domu. Poškozený šel sám, nikdo ho nevedl. K vozidlům se všichni vrátili cca po 10 minutách, šli pohromadě. Poškozený šel sám, nevykazoval žádné zranění. Obžalovaný [příjmení] mu sdělil, že se jede zpátky do [obec]. Ve vozidle jel opět sám, sledoval vozidlo obžalovaného [příjmení]. Přijeli znovu na benzínovou čerpací stanici, kde se dozvěděl, že se hledá holka, která je v pátrání. K pokynu obžalovaného [příjmení] jel na benzínovou čerpací stanici s puštěnými majáky. Na pumpu šel obžalovaný [příjmení] sám, poškozený zůstal v autě. Má za to, že nikdo jiný z vozidla nevystoupil. Na základě informace, kterou jim dal svědek [příjmení], pak jeli před jeho dům, kde stála svědkyně [příjmení], kterou obžalovaný [příjmení] hledal. Nasedla si k němu do vozidla. K němu do auta si sedli poškozený a obžalovaní [příjmení] a [obec]. Poškozený nevykazoval žádné zranění, nebál se, jenom nadával na, zkurvený svět“. Odvezl ho zpátky k ubytovně. Ve vozidle k žádnému incidentu nedošlo. Během akce se jednalo podle pokynů obžalovaného [příjmení].

6. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v řízení před soudem vypověděl, že do [obec] jel ve vozidle s obžalovanými [příjmení], [příjmení], [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] řídil druhé auto. Po jednání obžalovaného [příjmení] se starostkou obce, starostka s nimi projela všechna krizová místa v obci. Poté, co se starostka vrátila na úřad, některá místa objeli znovu. Předpokládá, že šlo o nápad obžalovaného [příjmení], který se lidem představoval jako jednatel bezpečnostní agentury a rozdával vizitky agentury s telefonním číslem, aby lidé věděli kam zavolat, pokud by byl nějaký problém. Do ubytovny vešel společně s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], zatímco obžalovaný [příjmení] hlídal venku vozidla. Zde potkali svědka [příjmení], se kterým se obžalovaný

[příjmení] domluvil, že je ubytovnou provede. Následně s nimi však celou dobu nebyl. Obžalovaný [příjmení] klepal na dveře, buď mu nájemník otevřel, nebo vzal za kliku sám. Obžalovaný [příjmení] rozdával vizitky, jak on, tak i obžalovaný [příjmení] vstoupili do několika pokojů. [příjmení] s obžalovaným [příjmení] se coural po chodbách. Mohli se tam zdržet zhruba půl hodiny. Následně z ubytovny odjeli. Za chvíli však měl obžalovaný [příjmení] telefon, že na ubytovně se nachází osoba na útěku. Otočili auta a vrátili se k ubytovně, kde na ně čekala svědkyně [příjmení]. Do ubytovny vstoupil obžalovaný [příjmení] a za ním on s [příjmení] a [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] se s poškozeným potkal na chodbě, oni od nich mohli stát cca 5 metrů. Bavili se spolu o tom, kde je svědkyně [příjmení]. Poškozený neodpověděl obžalovanému [příjmení] uspokojivě a ten poškozeného udeřil. Uder přímo neviděl, ale slyšel jej, proto se otočil a viděl, jak poškozený letí k zemi, přičemž u něj stál jenom obžalovaný [příjmení]. Následně na něj obžalovaný [příjmení] křičel, kde je ta holka, skláněl se nad ním, vláčel jej po zemi, držel ho rukama. Přistoupil k nim a obžalovaného [příjmení] odtrhl od poškozeného, poškozeného neudeřil, nekopl jej. Poškozenému krev netekla. Obžalovaný [příjmení] dále chtěl po poškozeném vědět, kde má pokoj, chtěl po něm klíče. Obžalovaný [příjmení] byl na poškozeného ostrý. Poškozený nedal obžalovanému [příjmení] klíče od pokoje. Obžalovaný [příjmení] vykopl dveře do pokoje poškozeného, vstoupil dovnitř. [příjmení] s ostatními obžalovanými čekal venku na chodbě. Nikdo z nich do pokoje nevešel. Obžalovaný [příjmení] do pokoje zatáhl poškozeného. Z pokoje žádný hluk neslyšel. Následně šel poškozený s obžalovaným [příjmení] ven z ubytovny, má za to, že jej nikdo nedržel, poškozený šel sám.

Před ubytovnou jim obžalovaný [příjmení] řekl, že se pojedou do [obec], když tuto informaci mu měl říct poškozený. Poškozený s nimi jel, aby jim místo ukázal. Poškozený jel ve vozidle s ním a s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], seděl vzadu uprostřed. Takto jeli z důvodu bezpečnosti, aby například poškozený nechtěl za jízdy vystoupit, aby se něco nestalo. Poškozený je ve vozidle neohrozil. Během jízdy poškozeného nikdo nenapadl, nikdo mu nevyhrožoval. Poškozený si ve vozidle na nic nestěžoval, bylo však na něm vidět, že asi nejlíp mu nebylo. Má za to, že se poškozený bál. V [obec] všichni vystoupili z vozidel. Do schodů k bytu utíkal poškozený s obžalovaným [příjmení], pak za nimi šel on a za ním šel obžalovaný [příjmení]. Nevyšel ani polovinu schodů, když se obžalovaný [příjmení] s poškozeným vraceli a bavili se o tom, že ta hledaná holka tam není. Neví, zda byli v bytě. Na místě se mohli zdržet cca 5 minut a obžalovaný [příjmení] jim sdělil, že se pojedou na čerpací stanici, jejíž obsluha by měla vědět, kde se hledané děvče nachází. Z [obec] do [obec] jeli ve stejném složení, tj. obžalovaný [příjmení] sám, za vozidlem obžalovaného [příjmení], kde byli zbylí obžalovaní s poškozeným. Na benzínové čerpací stanici vystoupili všichni obžalovaní i poškozený, který šel s některými z obžalovaných na benzínku. Zde se obžalovaný [příjmení] bavil se svědkem [příjmení] o holce, kterou hledali. Svědek [příjmení] jim nabídl, že jim ukáže, kde se nachází. Během cesty z [obec] na benzínovou čerpací stanici ve vozidle poškozenému nikdo nevyhrožoval, nikdo jej nenapadl, žádného viditelného zranění si na něm nevšiml. Následně našli svědkyni [příjmení] u bytovek, tato nastoupila do vozidla k obžalovanému [příjmení], který jí odvezl na policii. Chvilku předtím se bavili s poškozeným. Poškozeného [příjmení] pak odvezli v druhém autě zpátky na ubytovnu. Nezaregistroval, že by kromě incidentu mezi obžalovaným [příjmení] a poškozeným na ubytovně někdo z obžalovaných fyzicky či slovně poškozeného napadl. Daná akce se mu nelíbila, obžalovanému [příjmení] to však neřekl, držel se pouze jeho pokynů.

7. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v hlavním líčení vypověděl, že do [obec] jel ve vozidle společně s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], obžalovaný [příjmení] řídil druhé vozidlo. Starostka obce jim ukázala místa, kde měla bezpečnostní agentura vykonávat dohled. Následně místa objeli sami, rozdali lidem vizitky. U ubytovny dostal obžalovaný [příjmení] nápad, že by mohli rozdat vizitky po pokojích ubytovny. Do ubytovny vstoupili všichni obžalovaní, s výjimkou obžalovaného [příjmení], který k pokynu obžalovaného [příjmení] hlídal auta. Na začátku zkontaktovali svědka [příjmení], kterého požádali o sdělení, které osoby na ubytovně jsou

problémové a zda by s nimi mohl jít dovnitř. S tímto souhlasil. Obžalovaný [příjmení] za přítomnosti svědka [příjmení] klepal na dveře pokoje, mluvil s jejich nájemníky, někdy šel i dovnitř. Nemyslí si, že by někdy do pokoje vstoupil bez pozvání. V jednom z pokojů byl i poškozený s dalšími dvěma ženami. Návštěva proběhla bez komplikací. Při odjezdu z ubytovny jim zatelefonovala svědkyně [příjmení], že se na ubytovně nachází osoba v pátrání a na místě je „bordel“. Obžalovaný [příjmení] se rozhodl vrátit a problém na ubytovně řešit. Jemu se to nelíbilo, protože to nebyla práce bezpečnostní agentury. Navíc byl po operaci kolene a necítil se bezpečný, s poukazem na lidi, kteří žili na ubytovně. Od svědkyně [příjmení] se dozvěděli, že jde o dívku, která utekla z dětského domova a tato by se měla nacházet v blízkosti jejího pokoje. Svědkyně [příjmení] na ně čekala před ubytovnou. Do ubytovny vešli všichni obžalovaní, s výjimkou obžalovaného [příjmení], který hlídal auta venku. Svědkyně [příjmení] jim ukázala pokoj, kde se ta dívka měla nacházet. Při cestě k pokoji šel první obžalovaný [příjmení], oni šli za ním. Na chodbě potkali poškozeného [příjmení], kterého se obžalovaný [příjmení] ptal, kde se dívka nachází. [příjmení] šel poslední, v tu chvíli měl telefon. K poškozenému a zbytku obžalovaných přišel ve chvíli, kdy obžalovaný [příjmení] dal jednu či dvě facky poškozenému. V tu chvíli před ním stáli obžalovaní [příjmení] a [obec]. Poškozený a obžalovaný [příjmení] spadli na zem, obžalovaný [příjmení] a [obec] stáli nad nimi, přičemž obžalovaný [příjmení] je následně roztrhával a zvedal ze země. Na zemi poškozeného nikdo netahal. Obžalovaný [příjmení] se stále dožadoval, aby mu poškozený řekl, kde je svědkyně [příjmení]. Chtěl po poškozeném klíče od jeho pokoje. Poškozený mu říkal, že svědkyně [příjmení] tam není, že odešla. [příjmení] obžalovanému [příjmení] nedal. Obžalovaný [příjmení] následně vykopl dveře pokoje poškozeného a vstoupil do něj. V tu chvíli mu došlo, že je průsvih

a) z ubytovny odešel. Čekal s obžalovaným [příjmení] u vozidel. Zbylí obžalovaní s poškozeným vyšli z ubytovny asi po 10 minutách. Poškozený šel sám, nikdo jej nedržel, nebyl zraněný. Obžalovaný [příjmení] řekl, že poškozený ví, kde je svědkyně [příjmení], že je někde u rodiny a tak si pro ni pojedou. Poškozený jel ve vozidle s ním a obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení], přičemž seděl vzadu mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení]. Za nimi jelo druhé vozidlo, které řídil obžalovaný [příjmení]. Během jízdy poškozeného nikdo nebil, nevyhrožoval mu. Po příjezdu do [obec] z vozidel všichni vystoupili. K domu šel poškozený s obžalovaným [příjmení], následovali je obžalovaní [příjmení] a [obec] a nakonec on. Obžalovaný [příjmení] hlídal auta. Nedošel ani do poloviny schodů a už se poškozený s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení] vraceli zpátky. Neviděl tak, zda vstoupili do bytu, pouze slyšel poškozeného, jak volal ženské jméno, zda je doma, a pak si tam něco povídali. Obžalovaní říkali, že je paní, „vyštěkala“ ven. Z [obec] jeli zpátky do [obec] ve stejném složení ve vozidlech. Během cesty poškozený řekl obžalovanému [příjmení], že by mohl zavolat svědkyni [příjmení] a nadiktoval mu číslo. Svědkyně [příjmení] mu sdělila, že je u [jméno] před domem. Poškozený jim vysvětlil, že jde o svědka [příjmení], obsluhu čerpací stanice. Z tohoto důvodu jeli na benzínovou čerpací stanici v [obec]. Zde z vozidla vyběhl poškozený s obžalovaným [příjmení], šli do dovnitř a vrátili se se svědkem [příjmení], který jim měl ukázat, kde bydlí. Ani během cesty z [obec] do [obec] poškozenému ve vozidle nikdo neubližoval, nevyhrožoval. Z benzínové čerpací stanice jel s nimi svědek [příjmení], který jim ukázal, kde se svědkyně [příjmení] nachází. Zde jí skutečně našli a následně ji odvezli na policejní stanici, zatímco poškozeného [příjmení] nechal obžalovaný [příjmení] odvézt zpátky na ubytovnu. Domnívá se, že poškozený je během celé akce vodil za nos, mohl kdykoli utéct. Během vyšetřování přišel obžalovaný [příjmení] s verzí, kterou by měli všichni vypovídat na policii, a to že poškozený se popral s [jméno] [příjmení] kvůli drogám a oni mu pomáhali ji a ztracené drogy hledat.

8. Obžalovaný [jméno] [příjmení] během trestního řízení vždy využil zákonného práva a ve věci odmítl vypovídat.

9. Poškozený [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že bydlel na ubytovně v [obec]. V danou dobu byl na pokoji s přítelkyní [jméno] [příjmení] a svědkyněmi [příjmení] a [příjmení]. Někdo zaklepal na dveře, šel otevřít a na chodbě byli obžalovaní. Viděl, jak obžalovaní klepají po

pokojích a rozdávají vizitky. Říkali, že je na ubytovnu pozvala starostka a že tam budou dělat pořádek. Jemu se představil obžalovaný [příjmení]. Zatelefonoval majitelce ubytovny svědkyni [příjmení], k telefonu jí předal obžalovaného [příjmení]. Vyzvala ho, ať jdou z ubytovny pryč, že si tam udělá pořádek sama. Obžalovaní odjeli z ubytovny pryč, ale po cca 10 minutách se vrátili zpátky a zatarasili auty oba vchody do ubytovny. Mezitím z jeho pokoje utekla svědkyně [příjmení]. Podle jedné verze byl na pokoji, když uslyšel ránu, dveře do pokoje vypadly z pantů a dovnitř vniklo všech pět obžalovaných, kteří začali rozhazovat nábytek a postele. Pak jej obžalovaní vytáhli na chodbu. Podle druhé verze v okamžiku, kdy byly vykopnuty dveře do jeho pokoje, byl na chodbě. Na chodbě jej všichni obžalovaní mlátili, kopali do hlavy, do zad. Chtěli vědět, kde je svědkyně [příjmení]. Neodpověděl jim, nevěděl, kde je. Pak jej vytáhli ven z ubytovny, táhli jej obžalovaní [příjmení] a [obec]. Mezi těmito pak seděl ve vozidle, které řídil obžalovaný [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] jim nařídil, aby mu každou minutu dali ránu, a to do doby, než řekne, kde je svědkyně [příjmení]. Jeli do [obec], protože jim řekl, ať se jedou podívat k sestře svědkyně [příjmení], jestli tam náhodou není. Celou cestu do [obec] jej mlátili, šlo o rány pěstí do hlavy, obličej. Jeli v bílém autě, za nimi jelo černé auto. Ve vozidle mu obžalovaný [příjmení] vyhrožoval, že jej zabije, pokud neřekne kde je. Přijeli k domu sestry svědkyně [příjmení], kde jej obžalovaní vytáhli z auta. Dva, kteří s ním jeli ve vozidle, jej chytili a táhli do bytu sestry svědkyně [příjmení]. Dveře do bytu byly zavřené. Obžalovaní neklepali, vešli rovnou do bytu. Zde se svědkyně [příjmení] zeptali, kde má sestru svědkyně [příjmení]. Ona jim sdělila, že zde není. V bytě jej nenapadali, on byl však celý od krve a oteklý. Svědkyně [příjmení] jim řekla, ať ho v bytě nechají. Obžalovaný [příjmení] toto odmítl s tím, že pojedou s nimi

a) pomůže jim svědkyně [příjmení] najít. V bytě svědkyně [příjmení] bylo všech pět obžalovaných. Z bytu jej vedli ti samí obžalovaní, jako jej vyváděli z ubytovny. Drželi ho za rukávy, aby jim neutekl. Zbylí tři obžalovaní šli za nimi. Obžalovaný [příjmení] všechny úkoloval. Posadili jej do vozidla, do [obec] jeli ve stejném složení. Jeli na benzínovou čerpací stanici, protože měli podezření, že je zde schovaná svědkyně [příjmení]. Zde jej přivedli dovnitř, v tu chvíli zavolala obsluhu benzínové stanice svědkovi [příjmení] svědkyně [příjmení] s žádostí, zda by jí pomohl. Od svědka [příjmení] si vzal telefon obžalovaný [příjmení], který se vydával za svědka [příjmení]. Svědkyně [příjmení] mu řekla, kde je. Znovu jej obžalovaní hodili do auta a vzali s sebou i svědka [příjmení], aby jim ukázal místo, kde čeká. Na benzínové čerpací stanici žádal svědka [příjmení] o pomoc. Zde jej obžalovaní již nadrželi, ale hlídali jej, aby neutekl. Obžalovaní následně sebrali svědkyni [příjmení] a odvezli ji do [obec]. Jeho odvezli na ubytovnu a pohrozili mu, že jestli je udá, tak jej posadí na vozík. Kromě toho mu vzali klíče od ubytovny. Tyto klíče mu ukázal obžalovaný [příjmení], když jej odvezli zpátky na ubytovnu. Říkali, že tam budou chodit dělat pořádek. Předtím nechal klíče na stole v pokoji a pak tam najednou nebyly. Podle jiné verze měl klíče od pokoje u sebe. Po jeho návratu na ubytovnu bylo v pokoji všechno rozházené. Postele byly obrácené vzhůru nohama, skříň v pokoji byla shozená, dveře do pokoje vyražené a byly poškozené přímo u zámku. Začal to uklízet a za chvíli přijela majitelka ubytovny svědkyně [příjmení] [jméno] od dveří neopravil. V důsledku napadení utrpěl poranění hlavy, měl naražená žebra. V následujících dnech se svíjel v bolestech, měl až krvácení do žaludku a musel být kvůli tomu hospitalizován v nemocnici. Poté, když je zahlédl venku, měl z nich velký strach. Potom mu bylo vzkázáno, že jej posadí na vozík, protože je udal. Před incidentem byl zdravý jako ryba. Podle jiné verze již dva roky trpěl žaludečními vředy.

10. V řízení před soudem pak doplnil, že viděl, jak se obžalovaní vraceli na ubytovnu. Vběhl do svého pokoje, kde byla svědkyně [příjmení], tato se schovala do skříně. [příjmení] pokoj zamkl a chtěl jít ven. Obžalované potkal na chodbě, bylo jich pět. Jeden z nich po něm žádal klíče od pokoje, chtěli se podívat, zda zde není pohřešovaná osoba. [příjmení] řekl, že na pokoji nikdo není. Jako první na něj zaútočil obžalovaný [příjmení], poté jej mlátili všichni obžalovaní. Dostával rány pěstí do obličej, břicha a zad, po chvíli upadl na zem. Zde do něj obžalovaní kopali, říkali mu, že jej zabijí, pokud jim neřekne pravdu. Během toho jeden z obžalovaných vykopl dveře a vstoupil do pokoje, který prohledával. Zde byl jenom chvíli. Při tomto útoku mu z kapsy vypadly klíče od

pokoje. Jeden z obžalovaných mu je vzal a řekli mu, že je budou chodit kontrolovat na ubytovnu, zda je zde pořádek. Obžalovaný [příjmení] následně ostatní vyzval, aby ho vzali s sebou s tím, že se pokusí najít svědkyni [příjmení]. [příjmení] se ze země nezvedl, obžalování jej po zemi táhli, jeden jej táhl za vlasy, další za ruce. Táhli jej všichni obžalování. Před schody jej museli zvednout, pak jej násilím dotáhli do auta. Podle pokynu obžalovaného [příjmení] si ostatní sedli do aut. Už v tuto dobu mu tekla krev z nosu, měl jí i na oblečení. Ve vozidle dostával od obžalovaných, kteří seděli vedle něj, rány pěstí, facky do obličeje, rány do žeber. Obžalovaný [příjmení] řekl, že bude bit, dokud neřekne pravdu. K bytu svědkyně [příjmení] šel obžalovaný [příjmení] a dva obžalování, kteří jej táhli a drželi po celou dobu. Zbývající dva obžalování čekali venku. Zaklepal na dveře bytu, zeptal se, zda je svědkyně [příjmení] doma. Do bytu nevešel, svědkyně [příjmení] přišla za nimi na chodbu. Podle jiné verze po zaklepaní na dveře vešel do bytu jako první obžalovaný [příjmení], jeho tam zbývající dva obžalování vtáhli také. Obžalovaný [příjmení] se představil jako policista, který hledá pohřešovanou svědkyně [příjmení] a dotazoval se, zda není v bytě. Svědkyně [příjmení] řekla, že v bytě není. V tu dobu byl v bytě také svědek [příjmení]. Při odchodu z bytu jej obžalování zase vedli. Při následující cestě vozidle jej už nebili, ale obžalovaný [příjmení] mu vyhrožoval, že jestli je udá, že ho posadí na vozík. Při cestě z [obec] je nasměroval na benzínovou čerpací stanicí v [obec] s tím, že by zde mohla být svědkyně [příjmení]. Během cesty nikdo nikomu netelefonoval, on o nic nežádal. Navedl obžalované směrem na benzínovou čerpací stanicí, protože se bál. Na benzínové čerpací stanicí vystoupilo všech pět obžalovaných, dva z nich šli na benzínku, následně i jeho vzali dovnitř. Svědek [příjmení] volal na jeho mobil, který měla u sebe svědkyně [příjmení]. Hned po incidentu mu bylo na ubytovně špatně, měl bolesti, nemohl dýchat a téměř se nemohl hýbat. I přesto zvládl uklidit byt do příjezdu policie, s tímto mu někdo pomáhal. V důsledku napadení měl velké bolesti, musel chodit na infuzní léčbu po dobu asi čtrnácti dnů do nemocnice v [obec].

11. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že obžalování zakleпали na dveře pokoje poškozeného. Tou dobou tam byl poškozený, ona, [příjmení] a ještě jedna osoba. Obžalování otevřeli dveře, pozdravili, vešli do pokoje. Předali jim vizitky s tím, že jsou od bezpečnostní agentury, kterou tam zavolala starostka, aby udělala pořádek. K žádnému incidentu nedošlo. Po jejich odchodu z pokoje šla na chodbu na záchod, jeden z obžalovaných se jí ptal, kam jde. Poté, co se vrátila na pokoj, poškozený jí říkal, ať se schová, že jí obžalování hledají. Poškozený odešel z pokoje, ona za ním zamkla, klíče nechala v zámku. Slyšela obžalované, jak na chodbě křičí na poškozeného, chtěli vědět, kde je. Poškozený odpovídal, že neví. Slyšela, jak vykopli dveře od pokoje. [příjmení] na ně škvírou ve skříni. Jeden z obžalovaných šel ke skříni, kde byla schovaná, otevřel ji, ale neviděl jí, protože byla schovaná pod věcmi. Slyšela poškozeného, jak křičí na chodbě, viděla jak dva nebo tři obžalování poškozeného drží, jeden ho kopl do zad, až poškozený spadl na zem. Pak slyšela, jak jeden z obžalovaných říká, ať poškozený jde s ním, že mu pomůže ji najít, jinak bude zle. Poškozený s ním šel. Slyšela poškozeného, jak křičí o pomoc, aby ho nechali být, oni se jej pořád ptali, kde je. Podívala se z okna a viděla, jak poškozeného [příjmení] mlátí před autem. Počkala, až obžalování odjeli z ubytovny a utekla z ubytovny. Volala z mobilu poškozeného sestře svědkyni [příjmení] a ta jí sdělila, že už ví, co se stalo. Údajně jí hledali i u ní, a že poškozený byl zbitý. Následně telefonovala svědkovi [příjmení], kterému řekla, že jí hledají obžalování a zda může přijít na smluvené místo. Na tomto místě jí pak obžalování našli. Z auta obžalovaných vystoupil poškozený, jeden z obžalovaných mu držel ze zadu ruce. Poškozený brečel, že nechce, aby šla zpátky do ústavu.

12. V řízení před soudem dodala, že při první návštěvě obžalovaných v pokoji poškozeného se představil obžalovaný [příjmení], který mluvil. Poškozený věděl, že je na útěku. V době, když byla schovaná ve skříni, slyšela na chodbě hlas obžalovaného [příjmení], který žádal poškozeného, aby jim pomohl ji najít. Poškozený jim toto přislíbil. Krátce poté někdo vykopl dveře od pokoje poškozeného, ona byla schovaná ve skříni. Obžalování začali pokoj prohledávat, odstrčili od sebe postele, jeden z nich otevřel i skříň, ve které byla schovaná. Nenašli ji. Skříň zůstala stát na svém

místě. Následně slyšela, jak na chodbě obžalovaní poškozenému nadávají a jak jej bijí. Slyšela poškozeného prosit, ať ho nechají být, ať ho nebijí. Z toho odvodila, že jej mlátí. Vedle toho mu obžalovaní vyhrožovali. Někdo říkal, že jej posadí na vozík. Zahlédla, jak někdo kopl poškozeného do zad. Neviděla, jak ho z ubytovny odtáhli pryč. Podívala se z okna a viděla, jak obžalovaní projeli vozidly. Pokud následně viděla poškozeného, tak žádné krvavé zranění neviděla, viděla jen trošku modřiny na obličejí. Byl zarudlý, neví však, zda to nebylo od toho, jak brečel.

13. Svědkyně [jméno] [příjmení] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděla, že byla na návštěvě u poškozeného [příjmení]. Na pokoji byla daly svědkyně [příjmení] a [příjmení]. Někdo zaklepal na dveře pokoje, poškozený jej pozval dál. Ve dveřích stál obžalovaný [příjmení], který se jim představil a řekl jim, že byl vyslán starostkou a pokud budou mít nějaký problém, ať se obrátí na bezpečnostní agenturu. Rozdal jim vizitky. Další tři obžalovaní stáli na chodbě. Poté, co odešli z pokoje, se někdo na pokoji zmínil, že by mohl být problém, protože zde byla svědkyně [příjmení]. Tato svědkyně za chvíli odešla na záchod, ona pak odešla k sobě na pokoj. Následně obžalovaní začali po ubytovně shánět svědkyni [příjmení]. Ona i svědkyně [příjmení] jim ukázaly svůj pokoj, že zde není. Poté z chodby slyšela poškozeného, jak hulákal, ať ho nechají být, že to bolí. Nic jiného neslyšela, žádný hluk, ani vyhrožování. Poškozeného viděla ten den večer, nevšimla si, že by byl zraněn. Následně neslyšela, že by někdo z bezpečnostní agentury poškozenému vyhrožoval. Poškozený se bojí, že mu z agentury něco udělají, nechce chodit ven. Ještě před incidentem si stěžoval na bolesti břicha. Neslyšela, že by poškozený prohlašoval, že dostane nějaké peníze.

14. Svědkyně [jméno] [příjmení] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděla, že předemtný den kolem poledne zaslechla hluk. Byla na svém pokoji. Zaslechla zvuk, jako když někdo někoho táhne a do toho ufnukaný hlas poškozeného [příjmení], aby ho nechali být. Slyšela další nejméně dva hlasy, které vyzývaly, ať jde s nimi, aby si obul boty, ptaly se ho, kde má boty, či kde má klíče. Neslyšela žádné vyhrožování. Jeden z těch hlasů řekl, „kľúče“. Poškozeného následně viděla s odstupem tří nebo čtyř dnů, nevšimla si žádného zranění. Po incidentu jí naváděla svědkyně [příjmení], aby řekla, že slyšela, že vyhrožovali zabitím, ona však nic takového neslyšela. Nikdo po ní nevzkazoval, že poškozenému ublíží. Neslyšela, že by se poškozený chlubil tím, že vysoudí peníze.

15. Svědek [jméno] [příjmení] shodně po celé trestní řízení vypovídal, že daný den žádný incident neviděl. V přípravném řízení uvedl, že neměl s obžalovanými žádný kontakt. V řízení před soudem toto tvrzení změnil, když uvedl, že mu obžalovaní zakleпали na byt a dali mu vizitku. Bylo jich víc. Pouze je upozornil, že v domě jsou poschodí, pokoje jsou číslované, po ubytovně s nimi však nechodil. Nikdo se mu nesvěřil s tím, že byl napaden. Neslyšel, že by poškozený měl vysoudit nějaké peníze.

16. Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděla, že v předemtnou dobu byla na návštěvě u poškozeného se svědkyni [příjmení]. Někdo zaklepal na dveře. Za dveřmi byli obžalovaní, dali jim vizitku. Ona chtěla odejít, ale jeden z obžalovaných jí strčil zpátky do pokoje. Pak odešli a chvíli na to hledali svědkyni [příjmení]. Jeden z nich jí hledal na záchodě. Plešatý ze skupiny, byl to jejich šéf (obžalovaný [anonymizováno]) ji vyzval, aby mu ukázala pokoj, zda tam není. Ona mu vyhověla. Pak byla na pokoji a slyšela, jak někoho bijí. Otevřela dveře a viděla, jak na chodbě jsou tři obžalovaní a bijí poškozeného. Obžalovaní po něm chtěli klíč od pokoje, on jim říkal, že ho nemá. Obžalovaný [příjmení] pak vykopl dveře od pokoje. Obžalovaný s tetováním na krku (obžalovaný [anonymizováno]) pak poškozeného [příjmení] bouchl do pravého boku, až poškozený spadl na zem. Poškozený křičel, že ho to bolí. Jak poškozený ležel na zemi, tak ho mlátili všichni obžalovaní. Poškozeného viděla večer, nebyl zraněný. Dveře od pokoje poškozeného [příjmení] byly rozbité, zámek nešel zamknout. V řízení před soudem pak uvedla, že bydlela ve stejném patře jako poškozený [příjmení]. V předemtnou dobu byla na návštěvě u poškozeného, společně s ní tam byly svědkyně [příjmení] a [příjmení]. Obžalovaní zakleпали, poškozený jim šel otevřít a pozval je dovnitř. Do pokoje vstoupil obžalovaný [příjmení], který se jim představil a

nabídl jim vizitku. Jeden z obžalovaných stál ještě na chodbě. Ona chtěla odejít, ale jeden z obžalovaných, s vytetovaným motýlkem na krku (obžalovaný [anonymizováno]), ji strčil zpátky do pokoje. Pak obžalovaní odešli a svědkyně [příjmení] šla na záchod. Ona se vrátila na pokoj. Pak slyšela hlasy, že někdo řve. Obžalovaní hledali svědkyni [příjmení]. Ona sama obžalovanému [příjmení] ukázala pokoj, že tam není. Pak z pokoje slyšela řev poškozeného, že jej mlátí, volal o pomoc. Otevřela dveře a viděla, jak obžalovaný s vytetovaným motýlkem na krku (obžalovaný [anonymizováno]) dal pěstí do boku poškozeného, tento spadl na zem. Jiné napadení neviděla. Obžalovaní nevyhrožovali poškozenému, chtěli po něm klíče, toto stále opakovali. Poškozený jim řekl, že klíče nemá. Měla strach, proto se vrátila do pokoje. Myslí si, že dveře do pokoje poškozeného [příjmení] nebyly rozbité, nebyla v nich žádná díra. Poškozeného večer navštívila na pokoji, měl trošku modřiny na obličejí. Svědkyně [příjmení] jí upozornila, aby vypovídala pravdu. Neslyšela, že by se poškozený [příjmení] chlubil, že vysoudí peníze.

17. Svědkyně [jméno] [příjmení], sestra svědkyně [příjmení], vypověděla, že byla doma společně se svojí matkou [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) a sestrou [jméno] [příjmení]. Seděly v kuchyni. Někdo zaklepal na dveře, pak slyšela poškozeného [příjmení], jak jí volal jménem. Šla do předsíně a tam viděla čtyři nebo pět obžalovaných, z nichž dva drželi poškozeného. Jeden z nich se představil jako [příjmení]. Řekl, že hledají její sestru. Ptala se jej, zda jsou od policie, on toto potvrdil. Řekla mu, že sestra tam není, obžalovaný [příjmení] nahlížel do pokojů. Poškozeného drželi dva obžalovaní za paže. Poškozený se držel za břicho, tekla mu krev z nosu, respektive měl jí rozmazanou po obličejí. Žádal jí o pomoc, říkal, že ho drží a nechtějí ho pustit. Po několika minutách obžalovaní z bytu odešli, s sebou táhli poškozeného. Křičela na ně, ať ho pustí. Z chodby viděla, jak ho obžalovaní před sebou strkají s tím, aby šel do auta, ať řekne, kde je svědkyně [příjmení], ať poslouchá, že mu jinak rozbijí hubu. Z okna viděla, že tam byli dvěma vozidly. Poté jí volala sestra [jméno] [příjmení] s tím, že jí hledají nějakí securit'áci a že ho poškozeného [příjmení] zbilí. Řekla jí, že se schovává.

18. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že byl na dvoře před domem. Obžalovaní přijeli dvěma vozidly. S obžalovanými byl poškozený [příjmení]. Poškozený šel směrem k jejich bytu, doprovázelo jej více obžalovaných. Nešel sám, táhli ho za ruku, tlačili ho před sebou. Poškozený byl vyděšený, měl obličej od krve a ptal se, kde je svědkyně [příjmení]. Řekl mu, že zde není. Nahoru k bytu šli s poškozeným dva nebo tři obžalovaní. Poškozeného tlačili před sebou s tím, ať jde nahoru. Obžalovaného, který zůstal dole, se ptal, co tam dělají, on s ním ale nekomunikoval. Má za to, že dole zůstali dva obžalovaní. Obžalovaní s poškozeným se během pár minut vrátili zpátky. Obžalovaní stále před sebou poškozeného tlačili. Domnívá se, že poškozený s nimi nebyl dobrovolně. Podle verze z přípravného řízení přišel za obžalovanými a poškozeným do bytu, v tu dobu se obžalovaní ptali jeho přítelkyně svědkyně [příjmení], kde se nachází její sestra. Podle verze z hlavního líčení do bytu za nimi nešel. Skutečnost, že obžalovaní byli v bytě, mu řekla svědkyně [jméno] [příjmení]. Před ním poškozeného nenapadli, ani mu nevyhrožovali.

19. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že v danou dobu seděla v kuchyni své sestry [příjmení]. Zaslechly klepání na dveře a následně poškozeného, jak volá na svědkyni [příjmení]. Ta šla do předsíně, ona za svým synem, který byl v obýváku. Odtud viděla do předsíně. Svědkyně [příjmení] se jich ptala, kdo jsou a co chtějí. Představil se obžalovaný [příjmení] s tím, že je od policie a hledá pohřešovanou svědkyni [jméno] [příjmení]. Dále v předsíni stál poškozený a u něho stáli další obžalovaní, asi dva. Neviděla, že by jej drželi. Toto zaregistrovala až při jejich odchodu z bytu, kdy si všimla, že jeden z obžalovaných drží poškozeného za loket. V bytě mluvil obžalovaný [příjmení], dožadoval se informace, kde je svědkyně [jméno] [příjmení]. Svědkyně [příjmení] mu řekla, že neví, že zde není. Poškozený byl vystrašený. Krev mu netekla, ale u nosu měl krvavou skvrnu. V bytě se zdrželi pár minut a i s poškozeným odešli pryč. Poškozeného jeden z obžalovaných z bytu táhl. Před nimi poškozeného nebili, ani mu nevyhrožovali.

20. Svědkyně [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]), matka svědkyně [jméno] [příjmení], vypověděla, že ten den byla na návštěvě u dcery svědkyně [příjmení], se kterou a její další dcerou [jméno]

[příjmení] seděly v kuchyni. Najednou slyšeli poškozeného [příjmení], jak volá svědkyni [příjmení] jménem. Sly do předsíně, zde byl poškozený a tři nebo čtyři obžalovaní. Svědkyně [příjmení] se jich zeptala, co zde dělají. Jeden z obžalovaných se představil jako [příjmení] a řekl, že hledá svědkyni [jméno] [příjmení], aby jí mohl vrátit zpátky do výchovného zařízení. Podle verze z přípravného řízení uvedl, že je k tomu najatý, podle verze před soudem se představil jako policista. Ostatní obžalovaní tam jenom stáli, mluvil pouze obžalovaný [příjmení]. Do toho mluvil poškozený [příjmení] na svědkyni [příjmení], že neví, kde je [jméno] [příjmení] a neví, co má dělat. Vypadal vyděšeně. Všimla si, že pod okem měl nějakou odřeninu a pod nosem či v koutku krev. Pokud se poškozený snažil na ně mluvit, tak obžalovaní jej okřikovali. Drželi jej. Po několika minutách z bytu obžalovaní i s poškozeným odešli, při odchodu jeden z obžalovaných chytl poškozeného za rukáv a táhl jej za sebou. V její přítomnosti poškozeného nenapadli, ani mu nevyhrožovali.

21. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že v předmětnou dobu obsluhoval na benzínové čerpací stanici v [obec]. V daný den byli u něj obžalovaní dvakrát. Poprvé přijeli bez poškozeného řešit problém s boudou. Někdo jim telefonoval, odjeli pryč. Podruhé na místo přijeli s poškozeným [příjmení]. Nejvíce komunikoval jejich velitel, představil se mu, ale jméno zapomněl. V době, kdy byli na benzíně, mu telefonovalo číslo poškozeného [příjmení], on to komentoval tím, že volá asi jeho přítelkyně svědkyně [příjmení]. Obžalovaní mu řekli, ať hovor nebere. Ukázali mu mapu [obec], žádali jej, aby jim ukázal, kde bydlí. Nabídl jim, že jim to ukáže osobně. [příjmení] si se dvěma obžalovanými do auta, poškozený s nimi nebyl, nejspíš odjel druhým autem. Poškozený mu přišel vyplašený. Krev na poškozeném neviděl, nevšiml si žádného zranění. Odjel s obžalovanými k bytovce, kde bydlí a tam stála svědkyně [příjmení]. Vyzvali ji, aby s nimi jela, ona k nim dobrovolně nastoupila. Za jeho přítomnosti obžalovaní nenapadli poškozeného, nevyhrožovali mu. Chovali se slušně.

22. Svědkyně [jméno] [příjmení] [příjmení], starostka obce Benešov nad Černou, vypověděla, že v obci se potýkali s problémy týkající se veřejného pořádku v obci, přičemž největší problém představovali lidé z ubytovny. Ve snaze tyto problémy řešit si obec najala bezpečnostní agenturu [právníká osoba], jejímž úkolem bylo zejména zabránit popíjení alkoholu a vysedávání problémových lidí na veřejných prostranstvích. Tyto lidi měli vyzvat k odchodu z veřejných prostranství a nasměrovat je směrem k ubytovně. Společně se smlouvou jim předala i seznam veřejných prostranství, kde se tito lidé slučovali a obtěžovali ostatní občany. Při podepisování smlouvy přítomné obžalované upozornila, že má zákaz přístupu do ubytovny a tato je ve vlastnictví svědkyně [příjmení]. Na tuto svědkyni jim předala i kontakt. Po podpisu smlouvy s obžalovanými, kteří byli na místě dvěma auty, problematická místa objeli. Byli i u ubytovny, dovnitř nešli. Obžalovaného [příjmení] také upozornila, že majitelka ubytovny si nepřeje, aby tam někdo chodil. Poté se s obžalovanými rozloučili. Ten den jí ještě obžalovaný [příjmení] telefonoval, že jsou u ubytovny a mají pohřešovanou osobu. Sdělila jim, že by měli volat policii. Během působení bezpečnostní agentury v obci nezaznamenala stížnosti obyvatel na tuto agenturu, naopak občané kvitují, že je s ní dobrá spolupráce, a to včetně lidí z ubytovny.

23. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že je vlastníkem ubytovny v [obec]. Předmětného dne kolem 12:30 hodin jí volal poškozený [příjmení], že se po ubytovně pohybují neznámí muži a rozdávají vizitky s tím, že je tam poslala starostka obce. Požádala jej, ať mu některého z mužů předá. Následně se jí do telefonu představil obžalovaný [příjmení] s tím, že ho tam poslala starostka obce, aby v jejím bordelu udělal pořádek. Dal jí jeho telefonní číslo. Upozornila jej, že jde o soukromý objekt, on však namítal, že je to veřejné prostranství. Vyzvala jej, aby prostor opustili, že si na místě udělá pořádek sama. Následně poškozenému [příjmení] řekla, ať s nimi nediskutují a že tam přijede. Poté jela podat trestní oznámení na policii. Následně jela na ubytovnu, kde jí poškozený [příjmení] ukazoval vykopnuté dveře jeho pokoje a řekl jí k tomu, že dveře vykopli oni a v pokoji mu rozházeli nábytek. Dále jí řekl, že ho zkopali jako psa a tahali po chodbě. Pokud byla v jeho pokoji, tak bylo už všechno srovnané, konkrétně mělo jít o skříň a o postel. Toto si poškozený uklidil ještě před jejím příjezdem. Dále jí poškozený řekl, že dveře jsou poškozené kolem

zámku, že nejdou zavírat. Ona si je neprohlížela. Dále jí poškozený [příjmení] řekl, že mu obžalovaní vzali klíče, včetně klíčů od hlavního vchodu do ubytovny, s tím, že budou na ubytovnu chodit i v noci. [příjmení] mu měli vzít v okamžiku, kdy byli na chodbě ubytovny a klíče mu spadli na zem. Poškozený se jí ještě svěřil s tím, že jej vzali do auta, vezli do [obec] a celou cestu jej tam dva obžalovaní bili. Poškozený seděl na posteli, říkal, že se mu špatně dýchá, bolí jej břicho, žaludek a záda. Měl něco po okem. Ukazoval jí oblečení od krve. V řízení před soudem pak uvedla, že oblečení neviděla, že jí poškozený pouze říkal, že má oblečení od krve. Procházel dům a na pokoji [číslo] kde bydlel poškozený [příjmení] a [příjmení], jí poškozený [příjmení] řekl, že obžalovaní vstoupili do jeho pokoje, on zrovna ležel na posteli. Posadil se, oni se jej zeptali, jestli je [příjmení]. Poté, co jim odpověděl, že ne, tak ho kopli do hlavy. Poškozený [příjmení] tvrdil, že měli namířeno i k němu, že ho chtěli taky nakopnout, ale nakonec to neudělali. Dále svědkyně [příjmení] jí řekla, že slyšela za dveřmi pokoje, jak někoho tahají po zemi. Slyšela přes dveře poškozeného [příjmení], jak kvílel a dále, že pokud něco řekne, tak bude mrtvý. Je přesvědčena, že svědkyně jí řekla i tuto výhrůžku. Obcházela nájemníky domu, říkala jim, že se nesmí bát a musí vypovědět pravdu. Ví z doslechu, že obžalovaní poškozenému [příjmení] vzkazovali, že skončí na vozíku, že ho zabetonují do sudu. O této výhrůžce se zmiňoval svědek [příjmení]. Poškozený [příjmení] se bál.

24. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď z přípravného řízení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, vypověděl, že byl na pokoji společně s poškozeným [příjmení]. Dveře od pokoje byly dokořán, protože nešly zavřít. Do pokoje vešlo pět securit'áků, nikdo se neptal, zda mohou vejít. Poškozený [příjmení] seděl na posteli, protože byl opilý. Něco mu říkali, byli jako vosy. Poškozený [příjmení] dostal, „po hubě“. Obžalovaní chtěli i něco na něm, on je ale posílal pryč, že je mrzák. Obžalovaný, který byl dohola, dal někomu vizitku. Oni jí předali svědkyni [příjmení]. Poškozený [příjmení] neměl žádné zranění.

25. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že bydlela na ubytovně ve stejném patře jako poškozený [příjmení]. Potkala obžalované na chodbě, představili se, dali jí vizitku s tím, že pokud bude nějaký problém, že má zavolat. Mohlo se tam pohybovat čtyři až pět obžalovaných. Jeden z obžalovaných mluvil slovensky. Po jejich odjezdu z ubytovny jim zatelefonovala, že na ubytovně je svědkyně [příjmení], která je schovaná ve skříní u pokoje poškozeného [příjmení]. Během pár minut byli zpátky a šli k pokoji poškozeného [příjmení] podívat se do skříně. Svědkyně [příjmení] tam už nebyla. Následně zaklepalí na dveře poškozeného [příjmení], on vyšel ven a k jejich dotazu říkal, že neví, kde je svědkyně [příjmení], že v jeho pokoji není. Žádali jej, aby otevřel dveře do pokoje, on toto odmítl. Následně však v pokoji poškozeného byli, toto slyšela ze svého pokoje. Pak šla na záchod a viděla poškozeného [příjmení] na chodbě. Poškozený kleče v rohu a brečel, obžalovaní jej nenapadali. Chtěli stále dokola vědět, kde je svědkyně [příjmení], chtěli, aby šel s nimi. Poškozený jim řekl, že svědkyně [příjmení] bude možná ve [obec], oni se podívovali nad tím, že by se tam dostala za takovou chvíli. Chtěli, aby šel s nimi. Vymlouval se, že jít nemůže, protože ho bolí břicho. Pokud jej na chodbě zahlédla, tak nebyl zraněný. Nevšimla si, že by dveře do pokoje poškozeného [příjmení] byly poškozené. [příjmení] s poškozeným mluvila a říkal, že byl v nemocnici, protože ho chytlo zase břicho. V obličeji nebyl zraněný. Stěžoval si pouze na bolest břicha. Říkal, že to byl hrozný den, nebyl však konkrétní. Neříkal, že by mu někdo vyhrožoval. Po daném incidentu se bál bezpečnostní služby, bojí se jí doteď, nejspíš kvůli soudu. Poškozený [příjmení] prohlašoval, že vysoudí peníze, že od svědkyně [příjmení] dostane 90 000,00 Kč. Poškozeného zná asi pátým rokem, po celou dobu má problémy s břichem. Jiný incident na ubytovně v ten den nezaregistrovala.

26. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že zaregistroval příjezd obžalovaných na ubytovnu, osobně s nimi však nemluvil. Šel na nákup. Poté si mu nikdo z ubytovaných nestěžoval, že by zaměstnanci bezpečnostní agentury někomu ublížili. Přes den se ubytovna nezamyká, je zde volný vstup.

27. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že předmětný den na ubytovně nebyl. Pokud někdo přišel na návštěvu na ubytovnu, nemusel se nikde hlásit, během dne je ubytovna otevřená, a to až do

22:00 hodin. Z ubytovny si mu nikdo nestěžoval na to, že by byl napaden pracovníky bezpečnostní služby. Neslyšel, že by poškozený [příjmení] říkal, že vysoudí nějaké peníze. Podle jeho názoru je poškozený [příjmení] labilní.

28. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že na místo jel jako člen policejní hlídky na základě oznámení svědkyně [příjmení], že na ubytovně mělo dojít k porušování domovní svobody. Na ubytovně se setkal s poškozeným [příjmení], který byl vyplašený a měl lehké oděrky, které byly čerstvé, ale krev z nich netekla. Stěžoval si na bolest žeber. Má za to, že poškozený neměl na oblečení krevní stopy. Pokud by zde byly, pak by ze strany policie byly zajištěny. Nevzpomíná si, že by poškozený na takové stopy upozorňoval. Fotodokumentace zachycuje stav pokoje poškozeného poté, co se na místo dostavili. Poškozený poukazoval na to, že již opravil zámek ve dveřích. Nebylo možno ověřit, zda k poškození zámku došlo daného dne. Dveře na ubytovně jsou obecně ve špatném stavu.

29. Poškozený [jméno] [příjmení] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděl, že v danou dobu bydlel na pokoji se svědkem [příjmení]. Ležel na posteli u dveří. Myslí si, že dveře byly zavřené a odemčené. Probudilo jej, jak obžalovaní vstoupili do pokoje, mohlo jich být čtyři nebo pět. Někdepli, nikdo je nezval. Posadil se na postel, zeptali se ho, zda se jmenuje [jméno] [příjmení], odpověděl, že ne a dostal úder do obličeje. Jednalo se o kop, jedna rána. [příjmení] mu dal obžalovaný, který měl plešku. Poté z pokoje odešli. V tu dobu [příjmení] seděl na posteli, nemohl chodit. Po úderu zraněn nebyl. Po jejich odchodu z pokoje byl slyšet rachot na ubytovně, volání o pomoc neslyšel. [příjmení] jej vyhledal poškozený [příjmení], ptal se jej, zda ho taky napadli. Poškozený [příjmení] mu řekl, že jeho někam odvezli a vyhrožovali mu. Neviděl, že by byl zraněný. Působil vystrašeně.

30. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že v době incidentu byl se svědkem [příjmení] na [anonymizováno], vrátili se až čtrnáct dnů po incidentu. V tu dobu byli dveře do pokoje poškozeného [příjmení] rozbité, byl tam vylomený zámek. Neví však, zda byly rozbité už před daným incidentem nebo až poté. Pokud viděl poškozeného, tak nezaregistroval na něm žádné zranění. Poškozený [příjmení] má odjakživa psychické problémy, někdy mívá chvilkové úzkosti, špatně se mu dýchá, má problémy se žaludkem. Tyto problémy má po celou dobu, co ho zná. Neslyšel, že by poškozený [příjmení] prohlašoval, že vysoudí peníze.

31. Svědkyně [jméno] [příjmení], jejíž výpověď z přípravného řízení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 trestního řádu, vypověděla, že na ubytovnu do [obec] se přestěhovala až 1. 3. 2018. Někteří obyvatelé, např. svědkyně [příjmení] jí řekli, že bezpečnostní služba měla zbit poškozeného [příjmení]. Ona sama pracovníky bezpečnostní služby zaznamenala, jak jezdí kolem ubytovny, nikdy je však na ubytovně neviděla. Byla přítomna tomu, že poškozený [příjmení] jinému vyhrožoval. Myslí si, že za peníze udělá všechno.

32. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď z přípravného řízení byla čtena za souhlasu obžalovaných a státní zástupkyně, vypověděl, že předmětný den na dveře na jeho pokoji zaklepalí zaměstnanci bezpečnostní agentury. Byli tři, mluvil pouze jeden, měl ruský přízvuk. Říkal, že byli na ubytovnu pozvaní z důvodu nepořádku, nabídli mu vizitku, on jí odmítl. Dále sháněli správce, toho tam dělal údržbář. Chovali se slušně. Po jejich odchodu byl zezadu ubytovny slyšet řev, jako by se někdo hádal. Hádky byly na ubytovně obvyklé.

33. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď zachycená na protokol v přípravném řízení byla čtena za splnění zákonem stanovených podmínek, vypověděl, že předmětného dne na ubytovně nebyl. [příjmení] se nikdy s pracovníky bezpečnostní agentury nebavil, po něm nikdo nevzkázal, že poškozeného [příjmení] posadí na vozík. To se na ubytovně povídalo. [příjmení] osobně toto poškozenému neřekl.

34. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď byla čtena ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu, vypověděl, že v předmětný den na ubytovně nebyl. Se zaměstnanci bezpečnostní agentury mluvil

pouze jednou, když ho našli u stromu opilého. Zvedli ho a on odešel na ubytovnu. Nikdo z nich nevznesl výhrůžku vůči poškozenému [příjmení]. Poškozený [příjmení] si vymýšlí. Zhruba před dvěma měsíci (výslech 28. 11. 2018) šel po chodbě a říkal, že z nich vytríská peníze.

35. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie, znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], který znalec vysvětlil osobním výslechem před soudem, bylo zjištěno, že k vypracování znaleckého posudku měl k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci s částí spisového materiálu. Na základě toho dospěl k závěru, že poškozený [příjmení] utrpěl dne 1. 11. 2017 zhmoždění hlavy v oblasti obličej v krajně levé i pravé lící kosti a dále zhmoždění v oblasti levé poloviny hrudníku. Z lékařské zprávy z ošetření a fotodokumentace je zřejmé, že se jednalo o zhmožděninu lehkého stupně. Doba léčení těchto poranění je cca 2 – 3 týdny. Po dobu asi dvou týdnů poraněného způsobené zranění omezuje bolestmi v oblasti obličej a na levé straně hrudníku, potížemi při těžší fyzické práci, při zatlačení na hrudník, při ležení obličejem na polštáři, a vzhledem k tomu, že se jedná o poranění obličej, jej handicapuje společensky. Tato poranění poškozeného omezují v běžném způsobu života po dobu asi dvou týdnů. Mechanismem vzniku způsobených zranění je přímý mechanismus, kdy je vyvíjeno násilí proti poraněným částem obličej a hrudníku. Zranění může být způsobeno úderem tvrdým předmětem. Pokud poškozený uvádí, že poranění byla způsobena opakovanými údery pěstí, je tento mechanismus vzniku poranění možno považovat za velmi pravděpodobný. Vzhledem k tomu, že se jedná o poranění na různých částech těla, na levé i pravé straně obličej, s různě velkými a různě umístěnými hematomy, a dále na hrudníku, je zřejmé, že se muselo jednat o několik úderů, a sice odhadem nejméně po třech úderech na každou stranu obličej a nejméně jedním až dvěma údery do levé strany hrudníku. Co se týče souvislosti s udávaným onemocněním žaludečními vředy, není důvod předpokládat, že by fyzické napadení s údery do hlavy a hrudníku nějakým způsobem vyvolalo či ovlivnilo žaludeční potíže. Podle zdravotní dokumentace je zřejmé, že poškozený se v minulosti neléčil se žaludečními vředy, nýbrž s dyspeptickými potížemi a možným onemocněním svěrače žaludku. Tyto potíže však nijak nesouvisí s utrpěným poraněním a ani poranění utrpěné dne 1. 11. 2017 nemohlo mít vliv na gastrointestinální (žaludeční a střevní) potíže poškozeného. Ze zdravotní dokumentace nevyplývá, že by se poškozený dále po tomto incidentu léčil pro žaludeční vředy u svého lékaře či v nemocnici. Při následném výslechu u soudu znalec doplnil, že zranění, která jsou popisována v lékařských zprávách, odpovídají úderům pěstí, případně razantnějším fackám, či je možná i kopání přes oděv. Pokud by však údery byly vedeny velkou razancí, v případě kopů s náprahem, pak by na těle poškozeného měly být zaznamenány větší hematomy a takový útok by měl provázen závažnějším zraněním (např. otoky očníce, tržné rány na rtu, zlomenina nosu, zlomenina žeber). Pokud poškozený uváděl, že po útoku byl celý zmodralý, měl roztrženou pusu a oteklý nos, pak tato zranění v lékařské zprávě nejsou zaznamenána. Stejně tak zpráva nezmiňuje, že poškozený měl zbytky krve v nose. Všechna zmíněná poranění by lékař měl do zprávy zanést, pokud by je na zraněné osobě zaregistroval. Ze zdravotní dokumentace poškozeného se nepodává, že by vyhledal po incidentu další ošetření, která by se vztahovala k poranění, jež utrpěl. Infuzní léčba se nepředepisuje pro zhmoždění obličej či hrudníku. Ještě před incidentem poškozený navštěvoval lékaře s gastritidou a se zažívacími potížemi, šlo o chronickou záležitost. Poškozený si stěžoval na bolesti břicha, neměl však žádné objektivní příznaky (např. zvracení), tedy nic nesvědčilo pro to, že by v této oblasti bylo něco poraněného. Je-li mu předestřena fotodokumentace poškozeného krátce po napadení (č. l. 434 spisu), pak on zde žádné poranění nevidí.

36. Protokoly o rekognici in natura soud v řízení před soudem četl per analogiam podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, když neměl k dispozici souhlas obžalovaných pro postup podle § 211 odst. 1 trestního řádu a zároveň nebylo možno aplikovat ustanovení § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu, když prováděné rekognice nelze posoudit jako neodkladný úkon. Již dne 1. 11. 2017 byla známa totožnost podezřelých osob a nic tak nebránilo policejnímu orgánu proti nim zahájit trestní stíhání a až poté případně provést rekognici. Soud je však toho názoru, že byly splněny podmínky pro to, aby dané protokoly byly přečteny s poukazem na ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) trestního

řádu, jak bylo již zmíněno. Rekognice byla provedena zákonným způsobem. Vedle poznávaných obžalovaných [příjmení], [obec] a [příjmení] při ní byli přítomni i obhájci. Poškozený se ve vztahu k účasti poznávaných obžalovaných během své výpovědi v hlavním líčení od původní výpovědi neodchyloval, soud má však za to, že dané ustanovení lze analogicky použít na situaci, kdy s ohledem na časový odstup nelze spravedlivě poškozeném žádat, aby si průběh rekognice zcela vybavil. Před zahájením rekognice poškozený odkázal na popis pachatelů, jak jej podal při přípravě rekognice podle fotografií dne 22. 2. 2018. Tato rekognice neproběhla, protože pro ni nebyly zákonem stanovené podmínky. Předtím však poškozený podrobně popsal osoby, které se měly na projednávaném incidentu podílet. Soud je přesvědčen, že nic nebrání tomu, aby tento popis v protokole o rekognici, která neproběhla, byl použit. Poškozený zde popisuje stejné pachatele, v rámci stejné trestné činnosti, ohledně kterých následně proběhla zákonná rekognice in natura. Soudu se jeví jako zcela zbytečné, aby poškozený znovu pachatele podrobně popisoval, když tak činil před pár dny za asistence soudce, státní zástupkyně i obhájce. Dlužno dodat, že přítomní obžalovaní a obhájci neměli proti tomuto postupu při provádění rekognice in natura žádných námitek, lze tak předpokládat, že s takovým postupem souhlasili a opakovaný popis i oni považovali za nadbytečný, za ztrátu času. Podle názoru soudu nic nebrání tomu, aby v rámci další rekognice, která proběhla za pár dní, poškozený na předchozí popis odkázal. Ze všech těchto důvodů soud postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečetl i protokol o rekognici, založený na č. l. 67 – 69 spisu, konkrétně popis obžalovaných podaný poškozeným. Z protokolu o rekognici in natura bylo zjištěno, že poškozený za pachatele projednávané trestné činnosti označil obžalované [příjmení], [obec] a [příjmení]. Ve vztahu k obžalovanému [příjmení] uvedl, že jde o osobu, která do něj kopala, u obžalovaného [příjmení] uvedl, že do něj taky bouchal. U obžalovaného [příjmení] vypověděl, že do něj třískal, bouchal do hlavy a kopal.

37. Z ambulantní zprávy nemocnice v [obec], založené na č. l. 241 spisu, se podává, že dne 1. 11. 2017 v 18:49 hodin byl ošetřen poškozený [příjmení]. Uvedl, že byl napaden bezpečnostní agenturou na ubytovně, udeřen a kopán do hlavy, hrudníku a končetin. Stěžuje si na bolest hlavy a žeber, kde je pod podpažím hematoma, dále na bolest levého stehna a nosu. Nos má normální tvar, bez otoku a hematoma. Ze zprávy praktického lékaře ze dne 3. 11. 2017 se podává, že poškozený [příjmení] je po nedávném fyzickém napadení. Byl mu doporučen klid na lůžku, s užíváním léků a masti proti bolesti. Pohmožděné tkáně je třeba ošetřovat nejméně deset dnů.

38. V protokolu o ohledání pokoje poškozeného [příjmení], ke kterému došlo dne 1. 11. 2017 v 18:30 hodin, včetně přiložené fotodokumentace (č. l. 415 – 420 spisu) je zachycen stav pokoje, včetně dveří, hned po incidentu, a místo, kde měl být poškozený na chodbě napaden. V protokole o ohledání místa činu, respektive příslušné fotodokumentace týkající se pokoje obývaného poškozeným [příjmení] (č. l. 422 – 425 spisu), ukazuje poškozený místo, kde byl napaden, svědek [příjmení] pak je zachycen na místě, kde se v době napadení vyskytoval. Byt svědkyně [příjmení], včetně přístupu k němu, je pak zachycen na fotodokumentaci na č. l. 429 – 432 spisu, přičemž situační uspořádání v bytě se podává z protokolu o ohledání a náčrtku. Na fotografické dokumentaci, založené na č. l. 434 spisu, je pak zachycen poškozený [příjmení] krátce po útoku, a to jak celkový pohled na jeho postavu, včetně oblečení, tak i místa kde byl útočníky zraněn.

39. Z kamerového záznamu z benzínové čerpací stanice v [obec] bylo zjištěno, jakým způsobem se obžalovaní dostali na místo a rozložení posádek ve vozidlech v době jejich příjezdu na pumpu. Dále je zde zachycen pohyb poškozeného a obžalovaných nejenom před čerpací stanicí, ale i uvnitř interiéru, včetně jednání se svědkem [příjmení]. Je zde rovněž zachycen odjezd vozidel z benzínové čerpací stanice, kdy je patrné, že s obžalovaným [příjmení] odjíždí ve vozidle svědek [příjmení] a obžalovaný [příjmení], zatímco s obžalovaným [příjmení] ve vozidle odjíždějí obžalovaní [příjmení] a [obec] a poškozený [příjmení], který sedí vzadu mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení].

40. Z audiozáznamu z linky 158 bylo zjištěno, že dne 14. 11. 2017 v 12:56 hodin telefonovala na operační svědkyně [příjmení] s tím, že na ubytovně v [obec] se pohybují zaměstnanci bezpečnostní agentury. Téhož dne v 13:46 hodin volala na operační svědkyně [příjmení] (dříve [příjmení]), která

telefonovala ohledně své dcery [jméno] [příjmení], která je na útěku. Uvedla, že v době telefonátu se nachází v bytě své starší dcery v [obec]. Do bytu přišli nějací pánové, včetně nějakého [příjmení], měli s sebou přítele dcery [jméno]. Ten přítel byl zbitý. Zajímalo jí, zda to mohli být policisté. Byla by nerada, aby její dceru chytli tito pánové a ublížili jí stejně jako jejímu příteli. Téhož dne v 15:37 hodin na operační telefonovala znovu svědkyně [příjmení], která uvedla, že zaměstnanci bezpečnostní firmy vykopli dveře u pokoje poškozeného [příjmení], kterého zmlátili a dále zmlátili poškozeného [příjmení]. Sebrali jim klíče od hlavního vchodu a vyhrožovali lidem. Říkali, že se dneska ještě vrátí a pokud je poškozený [příjmení] udá, tak ho zabijí. Přislíbila, že poškozeného [příjmení] zítra pošle na policii, když nyní mu dá peníze. Zítra půjde poškozený [příjmení] k doktorovi, protože ho bolí žebra.

41. Skutkové okolnosti byly dále zjištěny z nájemních smluv, jejichž předmětem byly nájmy pokojů v ubytovně v [obec] a jejichž účastníkem na straně jedné byla svědkyně [příjmení], jakožto pronajímatel, a na straně druhé poškození [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Nájemní vztah mezi svědkyní [jméno] a [jméno] [příjmení] a Městem Kaplice ohledně bytu, kde obžalovaní hledali svědkyni [příjmení], se pak podává z listin založených na č. l. 452 – 456 spisu. Ze smlouvy o spolupráci uzavřené mezi obcí [obec], jako objednatel, a společností SECURE HOME s.r.o., jako poskytovatelem, ze dne 1. 11. 2017, bylo zjištěno, že předmětem smlouvy je provádět ze strany poskytovatele ostrahu veřejných prostor obce a dohled nad dodržováním obecních vyhlášek, když místa, ve kterých se ve zvýšené míře vyskytují sociálně nežádoucí jevy, jsou uvedeny v seznamu na č. l. 460 – 461 spisu. Skutkové okolnosti se rovněž podávají z přípisů obžalovaného [příjmení] adresovaných orgánům činným v trestním řízení, jakož i přípisu svědkyně [příjmení].

42. Důkazní návrh obžalovaného [příjmení] na výslech svědka [jméno] [příjmení], který měl slyšet poškozeného [příjmení], že z obžalovaných získá finanční obnos, byl zamítnut z důvodu nadbytečnosti, když o této skutečnosti se zmínil již slyšený svědek ([příjmení]). Zvuková nahrávka zachycující hovor obžalovaného [příjmení] se svědkyní [jméno] [příjmení] s odstupem několika měsíců po incidentu, kde se má svědkyně vyjadřovat k osobě poškozeného [příjmení], že on si napadení dne 1. 11. 2017 vymyslel, soud považuje za nadbytečné, když má dostatek důkazů k tomu, aby mohl rozhodnout o věci samé, ale i za irelevantní s poukazem na problematickou věrohodnost svědkyně [jméno] [příjmení], jak bude poukázáno následovně.

43. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je popsán pod bodem 2) rozsudku. V podstatě všemi ve věci provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že v předmětnou dobu se obžalovaní jako zaměstnanci bezpečnostní agentury [právníká osoba], pohybovali v okolí ubytovny v [obec], někteří z nich dvakrát vstoupili do prostoru ubytovny, přičemž při druhé návštěvě došlo ke konfliktu s poškozeným [příjmení]. Dále není sporu o tom, co bylo důvodem druhé návštěvy ubytovny (hledání svědkyně [jméno] [příjmení]), jakož i, že se následně poškozený [příjmení] pohyboval s obžalovanými ve vozidle, se kterými jel do [obec] do bydliště svědkyně [příjmení], a následně zpět do [obec], na benzínovou čerpací stanici, odkud jeli vyzvednout svědkyni [příjmení].

44. Při posouzení charakteru incidentu mezi obžalovanými a poškozeným [příjmení], jak na ubytovně, tak i následně, kdy se poškozený [příjmení] pohyboval s obžalovanými ve vozidle, a jeho následků, jakož i při posouzení otázky, zda došlo k napadení poškozeného [příjmení] v jeho pokoji, ale i problematiky, kdo se na daných incidentech ze strany obžalovaných podílel a v jaké intenzitě, soud vyšel z následujících úvah.

45. Při posuzování věrohodnosti vyslychaných osob soud dopředu uvádí, že skutečnost, že je někdo omezený ve svéprávnosti, méně svižného intelektu, či je osobou sociálně slabou, holdující alkoholu, automaticky neznamená, že je osobou nevěrohodnou. A naopak. Osoba, která úspěšně podniká, vede „normální život“ nemusí být bez dalšího věrohodná. Při hodnocení věrohodnosti vyslychaných osob se tak soud zaměřil nejenom na to, zda vypovídají po celé trestní řízení shodně, ale zejména zda jejich výpovědi jsou podporované i ostatními důkazy, zda s těmito korespondují,

a to nejenom s výpověďmi ostatních slyšených, ale zejména pak důkazy objektivními. Na tomto místě má soud za to, že je třeba poukázat na skutečnost, že téměř u všech slyšených poškozených, respektive svědků byly v jejich výpovědích zaznamenány rozporů. Při hodnocení jejich věrohodnosti se tak soud zaměřil na to, čeho se rozporů týkaly (průběh incidentu, okolnosti, které mu předcházely či následovaly, popis místa činu atd.), i na to, zda se slyšená osoba dopustila rozporů v rámci jedné výpovědi, či mezi výpověďmi, které dělila významná časová prodleva. Soud při posuzování vážnosti rozporů samozřejmě zohlednil i skutečnost, zda je vyslychaná osoba podporována jinými důkazy, zejména pak objektivními. Soud po takovém vyhodnocení dospěl k názoru, že rozporů ve výpovědi poškozeného [příjmení] a potažmo svědkyně [jméno] [příjmení] mají jinou povahu, než rozporů, které soud zaznamenal u ostatních svědků. Poškozený [příjmení] a svědkyně [příjmení] rozporuplně vypovídali ve vztahu k události, která je předmětem této věci, způsobem, který neodpovídal objektivním důkazům, rozporů se dopouštěli i v rámci jedné výpovědi. Ostatní svědci, dopustili-li se rozporů, pak šlo

o rozporů mezi výpověďmi, mezi kterými prošla velká časová prodleva. Podle názoru soudu se tyto rozporů netýkaly merita věci, ale věci vedlejších, které incident provázely (otevřené či zavřené dveře, množství obžalovaných na místě). Tito svědci se však ve svých výpovědích vzájemně doplňují, jejich výpovědi na sebe navazují a navíc zčásti jsou podporovány výpověďmi některých obžalovaných, konkrétně obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Dále soud nemohl přehlédnout, že jejich výpovědi zapadají do skutku jak časově, tak místně. Většina těchto svědků, pokud byla soudem dotázána na vysvětlení těchto rozporů, podala logické vysvětlení (dlouhá doba od skutku, vliv toho, že o této události se neustále na ubytovně mluvilo, společné sdělování si prožitého), na rozdíl od vysvětlení poškozeného [příjmení] či svědkyně [jméno] [příjmení] (nepochopitelný odkaz na starostku obce; nezáleží na tom, jak se vypovídá u policie, když pravda se má vypovídat pouze u soudu). Ve světle shora rozvedeného pak soud hodnotil výpovědi poškozených, potažmo svědků, jak vyplývá z následujícího.

46. V první řadě se soud zabýval výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení] a nemohl si nepovšimnout celé řady rozporů, kterých se dopustil nejenom mezi procesními výpověďmi, které učinil v přípravném řízení a u soudu, ale i v rámci jednotlivých výpovědí. Pokud v přípravném řízení tvrdil, že po návratu obžalovaných na ubytovnu zde již svědkyně [příjmení] nebyla, protože jim utekla, pak v řízení před soudem vypověděl, že jí zamkl v pokoji, kde se schovala do skříně. Podle verze z přípravného řízení mělo do jeho pokoje vstoupit všech pět, respektive čtyři obžalovaní, zatímco u soudu tvrdil, že do pokoje vstoupil pouze jeden obžalovaný, a to ten, který vykopl dveře do pokoje. Pokud jej v přípravném řízení měli obžalovaní z ubytovny vyvést, pak v řízení před soudem jej táhli po zemi, až u schodů jej měli zvednout. Podle verze z přípravného řízení obžalovaní vyhrožovali poškozenému až v autě při cestě do [obec], že pokud neřekne, kde je svědkyně [příjmení], bude každou minutu dostávat. Podle verze z hlavního líčení mu vyhrožovali již na chodbě, když jej bili, že pokud nepoví, kde je, tak jej zabijí. Rovněž rozdílný popis poškozený [příjmení] podal v otázce, kdo a za jakých okolností vstoupil do bytu svědkyně [příjmení]. V přípravném řízení vypověděl, že do bytu obžalovaní vstoupili, aniž by někdo klepal a do bytu vstoupilo všech pět obžalovaných. V řízení před soudem pak popsal, že na dveře bytu zaklepal on, přičemž po otevření dveří volal, zda je někdo doma. Podle jedné verze do bytu nikdo nevstoupil, protože svědkyně [příjmení] přišla za nimi před bytové dveře, zatímco podle jiné verze do bytu vstoupili tři obžalovaní. Před policií poškozený uvedl jako jeden z následků napadení, že krvácel do břicha, byť v řízení před soudem nic takového spontánně neuvedl. Byl-li soudem vyzván k vysvětlení této skutečnosti tak uvedl, že od roku 2016 měl problémy s žaludečními vředy, ale po incidentu tyto problémy již neměl. Vzápětí tuto výpověď změnil tak, že se mu po napadení tyto problémy vrátily. Nelze si nepovšimnout, že poškozený během celého trestního řízení se rozporuplně vyjadřuje o svém zdravotním stavu, problémech, jimiž trpěl před napadením a poté. Dalšího rozporů se poškozený dopustil v otázce, kdo disponoval jeho mobilním telefonem během incidentu. Během verze z přípravného řízení měl telefon celou dobu u sebe, zatímco v řízení před

soudem tvrdil, že jej měla u sebe svědkyně [příjmení]. Kromě toho, že se poškozený [příjmení] dopustil rozporu mezi výpověďmi navzájem, tak si soud nemohl nepovšimnout, že on se rozporů dopouštěl i v rámci jednotlivých výpovědí. V přípravném řízení se tyto rozpory týkaly jeho pohybu v okamžiku, kdy se obžalovaní vrátili podruhé na ubytovnu. Podle jedné verze byl na pokoji, když obžalovaní do pokoje vtrhli, zatímco podle další verze potkal obžalované na chodbě před pokojem. Pokud před policií nejprve tvrdil, že než obžalovaní dveře vykopli, tak tyto byly zamčené, když klíče od pokoje měl u sebe on, pak následně u policie tvrdil, že před vykopnutím dveří byly klíče od pokoje na stole a pak už tam nebyly. Rovněž před soudem vypovídal rozdílně, a to v otázce jeho vědomosti, zda svědkyně [příjmení] byla na útěku či nikoli.

47. Byl-li poškozený [příjmení] soudem dotazován na příčinu rozdílných výpovědí mezi přípravným řízením a řízením před soudem, pak uvedl, že na policii si z incidentu už moc nevybavoval, u soudu však mluví pravdu. Na tomto místě lze konstatovat, že poškozený zcela nelogicky,

v porovnání se zbytkem populace, má přesnější paměť s odstupem daleko většího časového úseku. Podle jiného vysvětlení byl na výpovědi na policii v šoku, případně pod vlivem prášků. Dlužno dodat, že poškozený na policii vypovídal téměř jedenáct měsíců po incidentu, takže lze těžko hovořit o šokovém stavu po útoku, za přítomnosti svého zmocněnce, který by jistě v rámci výslechu eliminoval jakékoli vlivy, které by mohly u poškozeného [příjmení] vyvolat šokový stav. Soud je přesvědčen, že stejně by zmocněnec nedopustil, aby jeho klient vypovídal pod vlivem prášků, zejména za situace, že jeho výpověď je klíčovým důkazem.

48. Výpověď poškozeného [příjmení] obsahuje i další nelogičnost. Soud ji spatřuje v tvrzení poškozeného, že při jízdě z [obec] do [obec] mu obžalovaný [příjmení] řekl, že jej budou každou minutu bít, pokud jim neřekne pravdu, kde je svědkyně [příjmení], a celou cestu do [obec] jej obžalovaní bili. Nabízí se otázka, proč by tak obžalovaní činili, když podle poškozeného jim danou informaci o možném výskytu svědkyně [příjmení] v [obec] poskytl ještě v [obec] a na jejím základě se obžalovaní vydali tuto svědkyni do [obec] hledat, takže jí rozhodně nepovažovali za nepravdivou. Byl-li poškozený [příjmení] na tuto disproporci soudem dotazován, pak zcela nelogicky uvedl, že jej bili, protože je tam poslala starostka obce.

49. Soudu se jeví jako zcela nepochopitelné chování poškozeného [příjmení] spočívající v tom, že hned po návratu na ubytovnu si měl uklidit pokoj, který vykazoval pohyb a chování obžalovaných (převrácené postele, shozená skříň), když věc byla oznámena na policii. Jako zcela nevěrohodné se pak soudu jeví to, že pokoj měl uklízet, byť podle svého tvrzení u soudu hned po návratu na ubytovnu intenzivně pocíťoval následky napadení. Konkrétně popisoval, že měl velké bolesti, nemohl téměř dýchat, špatně se mu pohybovalo. Pokud byl soudem konfrontován s tím, jak v takovém stavu mohl uklidit pokoj, konkrétně postavit shozenou velkou skříň a narovnat převrácené postele, tak změnil svoji výpověď z přípravného řízení, že pokoj uklidil sám na tvrzení, že mu s úklidem pomáhali. Byl-li dotázán kdo konkrétně, pak na tuto otázku nebyl schopen odpovědět.

50. Při posuzování věrohodnosti poškozeného [příjmení] soud přihlédl i k tomu, že některá jeho tvrzení jsou vyvrácena objektivními důkazy. V první řadě způsob útoku, jak jej popisuje poškozený (opakované rány pěstí do obličeje, jak na chodbě ubytovny, tak zejména ve vozidle; kopy do zad, břicha, žeber; oteklý obličej, monokly na obou očích, roztržená pusa, zmodralý) neodpovídá ani lékařské zprávě o ošetření poškozeného, ke kterému došlo hned po incidentu, ani závěrum znaleckého posudku, respektive výslechu soudního znalce. V lékařských zprávách (jednak z prvotního ošetření, jednak od praktického lékaře ze dne 3. 11. 2017) není zmínka o oteklém nosu, či natržené puse, rovněž zde není zaznamenáno, že by poškozený [příjmení] při ošetření špatně dýchal, respektive stěžoval si na toto. Podle znalce jde o údaje, které by byly v lékařské zprávě o ošetření zaznamenány, pokud by se tato zranění na poškozeném vyskytovala, trpěl uvedenými potížemi, či na ně poukazyval. Rovněž by lékař zaznamenal krevní stopy po krvácení z nosu, či

bolesti břicha. Poškozený [příjmení] si sice při ošetření stěžoval na bolesti břicha, šlo však pouze o subjektivní stesk, zatímco objektivní příznaky značící poranění břicha jako je zvracení, či zažívací potíže nebyly zaznamenány. Znalec poukázal na to, že to neznámá, že by poškozený neměl bolesti břicha, ale tyto potíže se u poškozeného následně táhly delší dobu, takže mohly být vyvolány stresem, či mohly mít souvislost s předchozími zažívacími potížemi, kterými poškozený trpěl. Nešlo však o žaludeční vředy, jak tvrdil poškozený, takže krvácení z žaludečního vředu, které bylo podle tvrzení poškozeného způsobeno kopancem, je absurdní. Dále znalec vysvětlil, že nebyl důvod, aby se poškozený [příjmení] podroboval infuzní léčbě, když tímto důvodem rozhodně není zhmoždění obličeje či hrudníku, které poškozený při incidentu utrpěl. Ostatně o této léčbě není ve zdravotní dokumentaci poškozeného zmínka. Soudní znalec upozornil, že pokud by poškozený byl vystaven útoku tak jak popisuje (dlouhodobé bití pěstmi do obličeje, kopání s náprahem několika osobami do ležícího, a to do hlavy a těla) musel by poškozený vykazovat větší hematomy, otoky víček, případně zlomeninu nosu, očnice, či zlomení žeber. Proti popisu následků podaným poškozeným stojí i policejní fotodokumentace, která poškozeného [příjmení] zachytila několik hodin po útoku a ze které se nepodávají následky napadení tak, jak je popsal poškozený (zmodralý, oteklý, monokly). Nelze si nepovšimnout, že výpověď poškozeného popisující svůj stav po napadení obžalovanými nepotvrdil nikdo ze slyšených svědků, kteří jej měli možnost vnímat krátce po incidentu (např. svědci [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení]). Někteří z nich uvedli, že si všimli krevní šmouhy pod nosem, jiní malé odřeniny pod okem, nikdo nezaregistroval žádné zranění.

51. Snažil-li se poškozený [příjmení] soud přesvědčit, že v důsledku napadení, a to již na ubytovně, mu tekla silně krev z obličeje a tuto krev měl i na oblečení, pak je nutno poukázat na fotodokumentaci jeho oblečení, kterou policie pořídila krátce po incidentu. Poškozený u soudu tvrdil, že jde o oblečení, které měl na sobě v době napadení. Zde nejsou zaznamenány žádné krevní stopy, byť poškozený soudu tvrdil, že na fotografii [číslo] na č. l. 434 spisu je patrná krev. V souladu s tímto důkazem vyznívá i výpověď policisty [příjmení], který uvedl, že na oblečení žádné krevní stopy nebyly. Ve světle uvedeného neobstojí tvrzení poškozeného, že jej sami policisté upozornili, že má na oblečení krev. Na tomto místě je ovšem třeba zdůraznit, že poškozený [příjmení] měl na sobě ve skutečnosti jiné oblečení, jak se podává z kamerového záznamu z benzínové čerpací stanice (modrá bunda), těžko tedy mohlo oblečení na fotodokumentaci vykazovat krevní stopy. Byl-li poškozený s tímto před soudem konfrontován, obratem našel krvavou skvrnu i na modré bundě na č. l. 438 spisu. Ani v tomto případě však není viditelná pro soud. Rovněž tvrzení poškozeného [příjmení], že po incidentu musel dva týdny z důvodu velkých bolestí navštěvovat nemocnici v [obec], kde se podroboval infuzní léčbě, se ukázalo jako liché. Zpráva z nemocnice (č. l. 797, 799 spisu) hovoří o tom, že poškozený z důvodu napadení ze dne 1. 11. 2017 nebyl hospitalizován v nemocnici a pokud mu byla v roce 2017 poskytnuta ambulantní interní péče, pak před incidentem, a to konkrétně na přelomu července a srpna 2017.

52. Pokud výpověď poškozeného [příjmení] měla podpořit svědkyně [jméno] [příjmení], tak nutno konstatovat, že i její procesní výpovědi vykazují řadu rozporů, které nedokázala srozumitelně vysvětlit. Za takové vysvětlení soud rozhodně nepovažuje prohlášení, že jí bylo jedno, co řekne na policii, protože hlavní je to, co poví u soudu. Další její vysvětlení rozporu, kdy uvedla, že u výslechu na policii byla rozrušená, se soudu jeví jako nevěrohodné, a to ve světle toho, že od události prošla doba delší jednoho roku. Navíc soud měl možnost vnímat osobnost svědkyně, a to nejenom v právě projednávané věci, ale i v jiné věci Okresního soudu v Českém Krumlově, kde vystupovala jako údajná poškozená (sp. zn. 1 T 88/2020 – suverénní, nejevící zájem o projednávané, přízpusobivá aktuální situaci). Mezi nejvýznamnější rozpory soud považuje následující. Podle verze z přípravného řízení se svědkyně před obžalovanými zamkla v pokoji poškozeného [příjmení], přičemž klíč byl ve dveřích, zatímco podle verze před soudem jí poškozený [příjmení] měl zamknout v pokoji. Pokud v přípravném řízení tvrdila, že viděla, jak ho obžalovaní odtáhli ven do auta a před autem jej mlátí, pak v řízení před soudem uvedla, že neví, jak se poškozený k autu

obžalovaných dostal a z okna zahlédla pouze, jak auta obžalovaných projíždí, poškozeného neviděla. Tvrzení před policií, že neslyšela žádné vyhrožování obžalovaných na chodbě, pak změnila v řízení před soudem na to, že slyšela, jak na chodbě obžalovaní říkají poškozenému, že jej posadí na vozík.

53. Významné pro posuzování věrohodnosti poškozeného [příjmení] a svědkyně [jméno] [příjmení] byla i skutečnost, že některá jejich tvrzení si protičela (vědomost o útěku svědkyně z výchovného ústavu, popis pokoje po násilném vniknutí obžalovaných, stav pokoje poškozeného [příjmení] po druhé návštěvě obžalovaných). Dlužno dodat, že ani svědkyně [jméno] [příjmení] neviděla na poškozeném [příjmení] krvavá zranění. Připustila, že byl oteklý a zarudlý, nebyla si však jistá, zda to není od pláce.

54. S ohledem na shora uvedené soud nepovažuje výpověď poškozeného [příjmení], a to zejména do účasti toho kterého obžalovaného na jednání vůči němu vedenému a do intenzity útoku za věrohodnou. Závěr o nevěrohodnosti poškozeného [příjmení], potažmo svědkyně [jméno] [příjmení] umocňuje, že na výpověď u soudu se společně připravovali, výpověď si dopředu napsali, jak se podává ze spisového materiálu.

55. Na rozdíl od poškozeného [příjmení] soud považuje za věrohodného poškozeného [příjmení]. Tento poškozený vypovídal opakovaně, vždy shodně, byť od procesních výpovědí prošla doba delší jednoho a půl roku. Jeho výpověď ohledně skutečnosti, že do pokoje vešlo bez pozvání více obžalovaných a ihned po vstupu jej bezdůvodně jeden z nich napadl, podporuje svědek [příjmení], jeho spolubydlící, který byl při útoku přítomen. Právě s ohledem na detaily, na kterých se tyto dva shodli (napadení ihned po vstupu do pokoje, [příjmení] při útoku pod vlivem alkoholu, seděl na posteli), je soud přesvědčen, že se tyto svědci nedohodli na společném postupu proti obžalovaným. Pro tento závěr konečně svědčí to, že poškozený [příjmení] uvedl i skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaných. Konkrétně vypověděl, že daným jednáním neutrpěl žádné zranění a pokud jej večer vyhledal poškozený [příjmení], tak na něm rovněž žádná zranění nezaregistroval. Závěr o věrohodnosti poškozeného [příjmení], potažmo svědka [příjmení] je umocněn i fotodokumentací, která krátce po útoku je zachytila, jak ukazují, kde mělo dojít k napadení. Tyto fotografie jsou v souladu s jejich procesními výpověďmi, které následovaly s velkým časovým odstupem.

56. Pro posouzení charakteru setkání obžalovaných s poškozeným [příjmení] při druhé návštěvy ubytovny měly zásadní význam výpovědi svědkyň [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Všechny svědkyně slyšely poškozeného, jak se na chodbě ubytovny vůči jednání obžalovaných vyhraňuje („nechte mě být, nemůžu s vámi jít“), jak toto komentuje („bolí to“). S výjimkou svědkyně [příjmení] slyšely na chodbě požadavky obžalovaných („otevři dveře, kde máš klíče, půjdeš s námi, kde je [příjmení]“), měly možnost vnímat odmítavý postoj poškozeného (odmítá vydat klíče od pokoje a vpustit je tam, odmítá sdělit, kde je [příjmení], vláčení po chodbě). Inzultaci poškozeného [příjmení] na chodbě nejméně ze strany obžalovaných [příjmení] a [příjmení] opakovaně shodně popsala svědkyně [příjmení]. Nepřímo ji podpořila svědkyně [příjmení] která poškozeného vnímala klečícího v rohu chodby, jak brečí. Skutečnost, že po poškozeném chtěl klíče bezpochyby obžalovaný [příjmení] se podává z výpovědi svědkyně [příjmení], když tato danou osobu označila za toho, kdo mluvil slovensky. V těchto věcech po celé trestní řízení vypovídají shodně. Jejich výpovědi ne vždy popisují stejný úsek, když tyto svědkyně danou věc vnímaly každá sama a nikoli společně, a přesto spolu korespondují a vzájemně se doplňují. Soud tyto svědkyně považuje za věrohodné. Závěr o jejich věrohodnosti je umocněn tím, že jejich výpovědi se zčásti shodují (popis požadavků obžalovaných, fyzický incident, vniknutí do pokoj, odmítavý postoj poškozeného, aktivní přístup [příjmení] s poškozeným [příjmení], svědkyně [příjmení], ale zejména obžalovanými [příjmení] a [příjmení]. Pro věrohodnosti těchto svědkyň konečně mluví i to, co již bylo shora řečeno o poškozeném [příjmení], tj. že zmínil i skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaných, tj. že k nim se chovali slušně a poškozený [příjmení] neměl po útoku žádná zranění, respektive mírné modřiny pod okem ([příjmení]) či bolest břicha ([příjmení]). Ke stejnému závěru týkající se věrohodnosti soud dospěl i ve vztahu ke svědkům [příjmení], [jméno] [příjmení]

a [příjmení]. I oni ve shodě po celé trestní řízení popisují pohyb poškozeného v doprovodu s obžalovanými, jejich vstup do bytu, požadavky obžalovaných, respektive obžalovaného [příjmení], který v bytě jednal. Shodli se na tom, že poškozený byl vystrašený, měl stopy krve na obličejí, a pokud odcházel z bytu, tak jej obžalovaní drželi za loket, tlačili jej před sebou. Ani v případě těchto svědků nemá soud důvod jim nevěřit. I oni totiž zmínili, že obžalovaní poškozenému v jejich přítomnosti nevyhrožovali, nenapadali jej. Nic tak nesvědčí proto, že by se svědci domluvili, že budou cíleně postupovat proti obžalovaným, koncipovat své výpovědi tak, aby vyzněly v jejich neprospěch.

57. Výpovědi obžalovaných soud nepovažuje za zcela věrohodné, nejméně pak za věrohodnou a ryze účelovou soud považuje výpověď obžalovaného [příjmení]. Ten v přípravném řízení setkání s poškozeným [příjmení] popsal jako nekonfliktní, kdy mu obžalovaní k jeho žádosti pomáhali najít svědkyni [příjmení], která jej okradla, sám ho pozval do pokoje, aby si jej prohlédl. Stejnou výpověď podal obžalovaný [příjmení] i před soudem, jen do ní zakomponoval část, kterou reagoval na výpovědi spoluobžalovaných [příjmení] a [příjmení] z hlavního líčení, kteří na něj ukázali jako na osobu, která poškozeného udeřila a opakovaně vyžadovala po něm informaci, kde se nachází svědkyně [příjmení] a následně vykopla dveře do pokoje poškozeného. Předně je nutno uvést, že pro posuzování věrohodnosti výpovědi obžalovaného [příjmení] před soudem bylo významné jeho prohlášení na začátku jeho výslechu, že je znechucený z toho, co obžalovaní [příjmení] a [příjmení] u soudu uvedli. Tito spoluobžalovaní se na rozdíl od přípravného řízení rozhodli vypovídat a jejich výpověď jej usvědčuje z násilného jednání. Byť obžalovaný [příjmení] u výslechu spoluobžalovaných před soudem nebyl (proběhl v dopoledních hodinách za nepřítomnosti obžalovaného [příjmení] s poukazem na § 208 trestního řádu), nebyl seznámen s jejich výpověďmi, přesto týž den, po polední pauze, na ně reagoval a reakce přišla v podobě shoda zmíněné vsuvky. Podle názoru soudu výpověď obžalovaného [příjmení], ve které se snažil vysvětlit své chování, na které poukázali v řízení před soudem obžalovaní [příjmení] a [příjmení], je zcela nelogická. Obžalovaný [příjmení] na jedné straně u soudu tvrdil, že jej poškozený [příjmení] žádal o pomoc, spolupracovali spolu, poškozený jej pozval do pokoje, aby vzápětí uvedl, že jej bezdůvodně měl kopnout do hýždí. Je s podivem, že o tomto kopanci se nezmiňují spoluobžalovaní, když by to bylo v jejich prospěch, respektive ve prospěch všech obžalovaných. Co se týče popisu reakce obžalovaného [příjmení] a obžalovaných [příjmení] a [příjmení] na zmiňovaný kop, tak během výslechu u soudu obžalovaný [příjmení] podal hned několik verzí. Podle první verze chtěl poškozeného [příjmení] uhodit, ale nestihl to, protože tento spadl na zem a křičel, že má vředy a že ho to bolí, zároveň dodal, že poškozeného [příjmení] z něj zezadu strhávali obžalovaní [příjmení] a [příjmení]. Nabízí se otázka, jak by ho mohli strhávat, když po jednom kopu měl upadnout hned na zem. Dále pak obžalovaný [příjmení] uvedl, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] hučeli na ležícího poškozeného [příjmení] ať se zvedne, tento se pak zvedl a odešel z ubytovny. Podle druhé verze se obžalovaný [příjmení] při pokusu o facku poškozenému [příjmení] se tohoto dotkl prsty, poškozený couval a narazil zády do obžalovaných [příjmení] a [příjmení], poté spadl na zem a křičel, že má vředy. Při odchodu poškozeného [příjmení] z ubytovny tohoto ze schodů někdo přidržoval, protože měl problémy s chůzí. [příjmení] verzi soud spatřuje v tom, že poté, co se obžalovaný [příjmení] dotkl poškozeného [příjmení] prsty při pokusu dát mu facku, jej obžalovaní [příjmení] či [příjmení] strhli na zem, kde poškozeného přidrželi. Potom mu pomohli zvednout a pomáhali mu i ze schodů, protože poškozený [příjmení] chytil křeč. Pokud se soud obžalovaného [příjmení] dotazoval, proč toto neuvedl na policii, pak obžalovaný [příjmení] uvedl, že tím chránil obžalovaného [příjmení], který v té době byl v podmínce. S poukazem na popis skutku, jak jej obžalovaný [příjmení] podal před soudem, a to ve všech třech verzích, se vysvětlení obžalovaného [příjmení] jeví jako nevěrohodné, protože obžalovaný [příjmení], podle jeho popisu, nic protiprávního neudělal.

58. Při posuzování věrohodnosti obžalovaného [příjmení] soud nemohl přehlédnout, že se dopustil rozporu mezi svými procesními výpověďmi. Podle verze z přípravného řízení byl v pokoji

poškozeného [příjmení] pouze on, tento pokoj neprohledával. V řízení před soudem však tvrdil, že do pokoje vstoupil on a obžalovaní [příjmení] s [příjmení], přičemž pokoj prohledali, a to včetně skříně. Podle verze z přípravného řízení měli poškozeného [příjmení] obžalovaní potkat před jeho pokojem, v řízení před soudem měl na ně čekat před ubytovnou. Pokud obžalovaný [příjmení] u policie tvrdil, že na dveře bytu svědkyně [příjmení] klepal poškozený [příjmení], pak před soudem uvedl, že on na dveře neklepal.

59. Pro nevěrohodnost obžalovaného [příjmení] svědčí i to, že k dotazu soudu, bez dalšího, označil obžalovaného [příjmení] za osobu, která má tetování na krku, což se nezakládá na pravdě, jak se mohl soud přesvědčit. Rovněž soud nemohl přehlédnout tvrzení obžalovaného [příjmení], že má k dispozici zvukovou nahrávku ze schůzky, která proběhla mezi ním a obžalovaným [příjmení], a jež usvědčuje obžalovaného [příjmení] z ovlivňování výpovědí obžalovaných ve svůj prospěch. Byť k výzvě soudu sdělil, že je ochoten jí předložit a obžalovaný [příjmení] se k této žádosti soudu přidal s odůvodněním, že ke schůzce skutečně došlo, ovšem osobou, která měla mít zájem

na ovlivňování výpovědí, byl obžalovaný [příjmení], tuto soudu nepředložil. Nabízí se tak otázka, proč tak obžalovaný [příjmení] neučinil, když měla vyznít v jeho prospěch na úkor obžalovaného [příjmení].

60. Významné pro závěr soudu o nevěrohodnosti obžalovaného [příjmení] je pak skutečnost, že výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení] týkající se násilného chování obžalovaného [příjmení] na chodbě ubytovny je podporována poškozeným [příjmení], byť s výhradami shora zmíněnými, jakož i svědky (svědkyněmi [anonymizováno], [příjmení], [příjmení] a [příjmení]). Podle nich se obžalovaní na chodbě ubytovny hlasitě dožadovali po poškozeném sdělení, kde je svědkyně [příjmení], vydání klíčů od jeho pokoje, přičemž jeden z obžalovaných vykopl dveře do pokoje poškozeného a poškozený byl fyzicky na chodbě napaden, z domu jej vedli. Ostatně posledně zmíněné ve své výpovědi připustil i obžalovaný [příjmení], který toto ovšem přičítal v jedné verzi ke špatné chůzi poškozeného, při druhé verzi ke křeči, která poškozeného [příjmení] postihla.

61. Na straně druhé je soud toho názoru, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] svoji účast na projednávaném incidentu zlehčili a veškerou aktivitu přenesli pouze na obžalovaného [příjmení]. Zejména si soud nemohl nepovšimnout dvou významných rozporů mezi jejich výpověďmi. Podle obžalovaného [příjmení] měl obžalovaný [příjmení] poté, co udeřil poškozeného [příjmení] a tento upadl na zem, jej po zemi tahat, vláčet, než je roztrhl. Podle obžalovaného [příjmení] poškozeného nikdo po zemi nevlácel. Důležitým rozporem svědčícím pro skutečnost, že si ve svých výpovědích tito dva obžalovaní straní je však popis toho, kdo v [obec] šel s poškozeným do bytu svědkyně [příjmení] a kdo kam došel. Podle obžalovaného [příjmení] do bytu měli namířeno všichni obžalovaní s výjimkou obžalovaného [příjmení], který hlídal auto. [příjmení] byl poslední a z důvodu zraněné nohy k zmiňovanému bytu nedošel. Při návratu z bytu jej obžalovaní s poškozeným [příjmení] zastihli v polovině schodů. Podle obžalovaného [příjmení] měl však v polovině schodů skončit on, zatímco obžalovaný [příjmení] byl ještě za ním. Rovněž se rozdílně tito dva obžalovaní vyjadřují k pobytu obžalovaného [příjmení] na ubytovně při jejich druhé návštěvě. Podle obžalovaného [příjmení] on ubytovnu opustil poté, co obžalovaný [příjmení] udeřil poškozeného [příjmení] a vykopl dveře do jeho pokoje, zatímco obžalovaný [příjmení] se o tomto nezmiňuje. Uvedl, že si sice neuvědomuje, že by obžalovaní [příjmení] a [obec] v momentu, kdy odtrhnul obžalovaného [příjmení] od poškozeného, byli na místě (tuto skutečnost však prokazují obžalovaní [příjmení] a [příjmení]), ovšem následně hovoří, že vedle obžalovaného [příjmení] na místě pohybovala skupina obžalovaných (když obžalovaný [příjmení] vstoupil do pokoje poškozeného čekali venku, nikdo ze skupiny nevěšel do pokoje; vyšli z ubytovny, šli k autům). Obžalovaný [příjmení] se nezmiňuje ani o tom, že by při odchodu z ubytovny u vozidel vedle obžalovaného [příjmení] čekal i obžalovaný [příjmení]. Ostatně o tom, že obžalovaný [příjmení] se po celou dobu pohyboval na ubytovně, vypovídá obžalovaný [příjmení]. Ve světle právě uvedeného je výpověď obžalovaného [příjmení] ale i obžalovaného [příjmení], týkající se pohybu obžalovaného [příjmení] u vozidel, nevěrohodná.

62. Dále pro nevěrohodnost a účelovost výpovědí obžalovaných [příjmení] a [příjmení] svědčí i to, že jejich výpovědi, ale i výpovědi spoluobžalovaných [příjmení] či [příjmení], týkající se charakteru incidentu (poškozený na chodbě dostal facku a spadl na zem, jiným způsobem fyzicky napaden nebyl) a popisu stavu poškozeného (všichni se shodli na tom, že po celou dobu poškozený [příjmení] nevykazoval žádná zranění) nekorespondují se znaleckým posudkem. Z jeho závěrů se podává, že poškozený [příjmení] utrpěl zranění na více částech těla, na levé i pravé straně obličeje, jakož i na hrudníku. S poukazem na různou velikost hematomů a jejich umístění na různých částech těla znalec uzavřel, že muselo jít o několik úderů, a to nejméně na každou stranu obličeje, do levé strany hrudníku a do stehna. Mohlo jít jak o údery pěstí, razantnější facky, tak i o kopy přes oblečení.

63. Při posuzování věrohodnosti obžalovaných soud přihlédl i k tomu, že některá jejich tvrzení jsou vyvrácena objektivními důkazy, zejména pak kamerovým záznamem z benzínové čerpací stanice. Obžalovaní u soudu tvrdili, že poškozený [příjmení] vždy utíkal z auta první k místu, kam mířili, měl možnost se volně pohybovat. To je však v rozporu se zmiňovaným záznamem. Z tohoto se jednoznačně podává, že k benzínové čerpací stanici jde první obžalovaný [příjmení], kterého následuje poškozený [příjmení], v závěsu pak obžalovaní [příjmení] a [příjmení].

64. Soud považuje za jednoznačně prokázané, že poškozený [příjmení] v danou dobu utrpěl zranění uvedená ve výroku 2) rozsudku. Svá skutková zjištění opírá o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, jakož i o lékařskou zprávu o prvotním ošetření poškozeného [příjmení] [jméno] drobných oděrkách na obličeji poškozeného hovoří i někteří svědci a tyto jsou zachyceny rovněž na policejní fotodokumentaci, kde je zároveň patrné i pohmoždění hrudníku.

65. Při posuzování otázky, zda zranění způsobená poškozenému [příjmení] naplňují znaky ublížení na zdraví ve smyslu trestního zákoníku, se soud zabýval otázkou, zda byl poškozený v důsledku tohoto zranění omezen na obvyklém způsobu života a po jakou dobu. Ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku jde o ublížení na zdraví, pokud je obvyklý způsob života poškozeného omezen po nikoli krátkou dobu, ve smyslu ustálené judikatury tedy po dobu delší než jeden týden a pokud dané zranění vyžaduje lékařské ošetření. Při posuzování toho, jakým způsobem byl poškozený [příjmení] omezen na obvyklém způsobu života, soud vyšel z následujících úvah. Soud měl k dispozici lékařskou zprávu ze dne 3. 11. 2017, kdy poškozenému [příjmení] byl doporučen klid na lůžku a užívání léků proti bolesti po dobu deseti dnů, a dále pak znalecký posudek, z něhož se podává, že dané zranění omezuje postiženého bolestmi, potížemi při těžší práci, či sportovním výkonu, jde o lehké bolesti, které trvají po dobu zhruba dvou týdnů, nejde však o žádné zásadní omezení. Z těchto důkazů se však nepodává, jakým konkrétním způsobem byl poškozený v důsledku zranění omezen. Z tohoto důvodu se soud zaměřil na výpověď poškozeného [příjmení]. Podle jeho tvrzení trpěl velkými bolestmi, až se musel podrobit infuzní léčbě v nemocnici. Toto jeho tvrzení se však ukázalo jako nevěrohodné, jak bylo zmíněno již shora. Za situace, že poškozený měl být omezován toliko bolestmi a jde tak o subjektivní pocit poškozeného, který byl navíc usvědčen z toho, že ohledně léčby nemluvil pravdu, má soud za to, že nelze jednoznačně uzavřít, že bolesti poškozeného [příjmení] omezovaly v obvyklém způsobu života po dobu delší než jeden týden. Přistoupí-li k uvedenému výpověď poškozeného, že by v té době nezaměstnaný a běžné činnosti mohl vykonávat, má soud za to, že nebyly naplněny zákonné znaky ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku.

66. Mechanismus vzniku těchto zranění se pak podává z řady důkazů, a to konkrétně nejenom z výpovědi poškozeného [příjmení], ale i z ostatních svědeckých výpovědí, ale i výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení], když všechny tyto výpovědi svědčí pro to, že vůči poškozenému bylo vyvíjeno násilí, že tento byl fyzicky napaden, nejméně pak do obličeje a horní části těla. Tento popis je v souladu s lékařskou zprávou, z níž se podává mechanismus vzniku zranění udávaný poškozeným hned po incidentu (údery a kopy do hlavy, hrudníku a končetin), ale i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, jak bylo zmíněno již shora. Podle soudního znalce je velmi pravděpodobným mechanismem vzniku poranění údery sevřenou pěstí, intenzivnější facky

či kopy. Znalec poukázal na to, že muselo jít o opakované údery s ohledem na rozmístění a velikost jednotlivých hematomů na těle poškozeného, jak již bylo zmíněno.

67. Na tomto místě je třeba uvést, že soud považuje za prokázané, že k napadení poškozeného [příjmení] došlo na chodbě ubytovny, když pro tento závěr vyznívají především výpovědi svědkyň [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], ale i výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení] a okrajově i [příjmení]. V souladu s těmito důkazy je pak výpověď poškozeného, pokud hovoří o fyzickém napadení jeho osoby na chodbě ubytovny, byť pochybnosti vyvolává jím podaná intenzita napadení a účast jednotlivých obžalovaných na tomto jednání. S ohledem na problematiku věrohodnosti tohoto poškozeného soud nemá nade vší pochybnost prokázáno, že byl napadán obžalovanými i ve vozidle. S ohledem na důkazní nouzi, kdy není jiného důkazu, který by toto prokazoval, soud obžalované neuznal vinnými tím, že by poškozeného napadali i ve vozidle.

68. Dále soud nepochybuje o tom, že obžalovaný [příjmení] za přítomnosti obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [obec], vykopl dveře do pokoje, který na základě nájemní smlouvy užíval poškozený [příjmení], a to poté, kdy tento mu odmítl vydat klíče od pokoje. Nejméně pak obžalovaný [příjmení], za přítomnosti zbývajících obžalovaných, s výjimkou [příjmení], do tohoto pokoje i vstoupil. Pro tento skutkový závěr svědčí v první řadě výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení], které v tomto směru korespondují s výpovědí poškozeného [příjmení] a svědkyně [příjmení]. Nepřímo pak pro tento závěr svědčí výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] či [příjmení], které se shodly na tom, že obžalovaní chtěli po poškozeném klíče. Svědkyně [příjmení] dodala, že obžalovaní chtěli po poškozeném, aby jim otevřel dveře do pokoje, on to však odmítl. Následně tato svědkyně vnímala obžalované v pokoji poškozeného. Ve světle právě uvedených důkazů soud považuje za prokázané, že obžalovaní chtěli do pokoje poškozeného a poté, co jim odmítl pokoj odemknout, odmítl jim vydat klíč od pokoje, pak do tohoto násilím vnikli, když obžalovaný [příjmení] za přítomnosti obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [obec] dveře do pokoje vykopl.

69. Nepodařilo se však prokázat, zda a jakým způsobem byly dveře od pokoje poškozeného [příjmení] poškozeny, poté, co byly ze strany obžalovaného [příjmení] vykopnuty. Lze důvodně očekávat, že by dveře měly být poškozené. Na straně druhé je nepochybné, že již před útokem šlo o dveře ve špatném stavu, když toto vyplynulo ze svědeckých výpovědí. Přistoupí-li k tomu výpověď svědka [příjmení], že při ohledání byly již dveře, a to konkrétně zámek, opraveny, když toto učinil poškozený [příjmení] před příjezdem policie na místo (upevnění uvolněného zámku), a toto je i v souladu s fotodokumentací, nelze jednoznačně stanovit, jaké poškození dveří bylo násilným vniknutím do pokoje způsobeno.

70. Ve vztahu k druhému napadení, a to konkrétně poškozeného [příjmení], soud nemá důvod nevěřit výpovědi tohoto poškozeného, jak bylo rozebráno již shora. Z tohoto důvodu považuje za jednoznačně prokázané, že došlo k neoprávněnému vstupu do pokoje, který na základě nájemní smlouvy užívali poškození [příjmení] a [příjmení], a zde pak k napadení poškozeného [příjmení] způsobem popsaným ve výroku rozsudku pod bodem 2).

71. Při posuzování otázky pachatelství obžalovaných, kteří jsou obžalováni z trestné činnosti vůči poškozenému [příjmení] (ublížení na zdraví, vydírání, porušování domovní svobody) a poškozenému [příjmení], respektive [příjmení] (porušování domovní svobody) soud vyšel z následujících úvah. Všichni obžalovaní, s výjimkou obžalovaného [příjmení], potvrdili, že na ubytovně v době, kdy byli napadeni poškození [příjmení] a [příjmení] a došlo k vniknutí do jejich pokojů, v případě [příjmení] násilným způsobem, se zde nacházeli obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec]. V tomto směru vyznívá i většina svědeckých výpovědí, které vypovídají o pohybu více obžalovaných po ubytovně. Soud je přesvědčen, že tito čtyři obžalovaní byli na ubytovně spolu po celou dobu až do okamžiku, kdy vyšli ven společně s poškozeným [příjmení]. Důvody, pro které soud považuje za prokázané, že se zde pohyboval i obžalovaný [příjmení] byly rozvedeny shora v rámci posuzování věrohodnosti obžalovaného [příjmení]. Ze stejných důvodů soud nevěřil obžalovanému [příjmení], že nebyl společně s ostatními obžalovanými v bytě

svědkyně [příjmení]. Závěr o nevěrohodnosti obžalovaného v tomto směru podporuje výpověď svědka [příjmení], který potvrdil, že po příjezdu obžalovaných na místo zůstal u vozidla pouze jeden z nich, zatímco zbývající čtyři, společně s poškozeným [příjmení] šli do bytu svědkyně [příjmení]. Dlužno dodat, že právě obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec] se téměř po celou dobu pohybovali v jednom vozidle s poškozeným [příjmení], který seděl vzadu uprostřed mezi dvěma obžalovanými, konkrétně [příjmení] a [příjmení], jak se podává nejenom z výpovědi obžalovaných samotných, ale i poškozeného [příjmení] a kamerového záznamu.

72. Je skutečností, že se nepodařilo zjistit, kdo z obžalovaných se účastnil jakým konkrétním jednáním na projednávané trestné činnosti, až na výjimky, jež se odrazily ve skutkové větě rozsudku. To ovšem, podle názoru soudu, neznamená, že nelze učinit závěr, že se všichni obžalovaní, respektive [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [anonymizováno] na jednání vůči poškozeným podíleli. Všichni čtyři obžalovaní patřili do jedné skupiny, pohybovali se spolu. Všichni byli přítomni tomu, jak byl poškozen [příjmení] a [příjmení] na ubytovně fyzicky napadeni jejich soukmenovci (prokázáno napadení ze strany obžalovaných [příjmení] a [příjmení]). V případě poškozeného [příjmení] vnímali, co se po poškozeném ze strany jejich skupiny chce, jak je na něj z jejich strany vyvíjen tlak, aby toho bylo dosaženo (křik, bití) a mají možnost vnímat i následek toho, když poškozený nevyhoví (bití, vykopnutí dveří do pokoje). Pokud za této situace zůstávají na místě, jakožto příslušníci skupiny, která vytváří nátlak na vůli poškozeného, a v následujícím čase se podílejí na přepravě poškozeného způsobem, o kterém není pochyb, že poškozený se nemůže sám rozhodnout, zda ve vozidle zůstane či nikoli (byť mají dvě vozidla tak obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [příjmení] jedou v jednom vozidle, přičemž poškozený sedí vzadu mezi dvěma z nich, zatímco druhé vozidlo je obsazeno pouze řidičem), vždy venku poškozeného doprovázejí nejméně v počtu čtyř osob, tak není sporu o tom, že poškozený vnímal skupinu čtyř osob, která po něm něco chce a byl vystaven, že pokud jim to nedá, tak je vůči němu použito násilí, respektive pohružka, že násilí bude použito. I v případě napadení poškozeného [příjmení] byli přítomni všichni zmiňovaní obžalovaní. Byť jej napadl pouze jeden z nich, pravděpodobně obžalovaný [příjmení] (holohlavý muž), ostatní byli přítomni tomuto napadení, do pokoje bez dovolení vstoupili, respektive zůstali u jeho dveří, vnímali jednání ostatních obžalovaných, vyčkávali na ně. Svoji přítomností tak budili u těchto poškozených, že se jedná o skupinu osob, která neoprávněně vstoupila do pokoje jiného a napadla zde přítomného nájemníka.

73. Soud považuje za prokázané, s ohledem na výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení] a zároveň svědků (zejména svědkyň [příjmení] a [příjmení]), že nejméně obžalovaní [příjmení] a [příjmení] užili proti poškozenému [příjmení] násilí, a to za přítomnosti obžalovaných [příjmení] a [příjmení], a následně se všichni čtyři obžalovaní podíleli na tom, že vůči poškozenému bylo z jejich strany užito pohružky násilí, aby dosáhli svého cíle. Není totiž sporu o tom, že od samého počátku, kdy tyto obžalovaní vstoupili do kontaktu s poškozeným [příjmení], bylo jasné, co se po poškozeném chce (kde je [jméno] [příjmení], klíče od pokoje). Ze svědeckých výpovědí, jež popisovaly dění na chodbě (svědkyně [anonymizováno], [příjmení], [příjmení] a [příjmení]) bylo jednoznačně prokázáno, že poté, co obžalovaní nedostali odpověď, následoval fyzický útok na poškozeného [příjmení], během kterého, ale i poté své požadavky poškozenému opakovali, tyto rozšířili o výzvu, že nakonec půjde s nimi. Byť není prokázáno, že obžalovaní mimo ubytovnu poškozeného [příjmení] ještě fyzicky napadli, je skutečností, že se stále s ním pohybovali nejméně ve čtyřech osobách, ve vozidle jej převáželi způsobem, který mu znemožňoval podle vůle vystoupit. Podle názoru soudu mu tímto způsobem dávali najevo svoji převahu, nejenom početní, ale i co do fyzických proporcí, tlačili jej tímto způsobem k tomu, aby s nimi spolupracoval a sdělil jim to, co oni chtějí vědět. Pokud tomuto předcházelo bití poškozeného lze důvodně uzavřít, že poškozený se po celou dobu, kdy se pohyboval s obžalovanými, mohl obávat, že nebude-li spolupracovat, bude proti němu znovu použito násilí. Není tak sporu o tom, že obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec] se tímto způsobem dopustili vydírání ve smyslu trestního zákoníku.

74. Dále není sporu o tom, že během projednávaného incidentu na ubytovně obžalovaní bez pozvání vnikli do pokojů, které na základě nájemních smluv užívali poškození [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Pro tento skutkový závěr svědčí nejenom výpovědi poškozených, ale ve vztahu k poškozenému [příjmení] i výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení], podporované svědeckou výpovědí nejméně svědkyně [příjmení]. V případě poškozeného [příjmení] má soud za prokázané, že dveře jeho pokoje byly zamčené a poté co poškozený odmítl obžalovaným vydat klíč, je obžalovaný [příjmení] vykopl a vešel dovnitř. V tomto případě tak bylo použito násilí k tomu, aby obžalovaní mohli vstoupit do pokoje. V případě poškozených [příjmení] a [příjmení] obžalovaní využili situace, že dveře do jejich pokoje byly pootevřené a do tohoto bez pozvání vstoupili. Pokud zde následně blíže neustanovený obžalovaný, pravděpodobně obžalovaný [příjmení], jak bylo zmíněn shora, napadl poškozeného [příjmení], pak podle názoru soudu zde nebylo použito násilí za účelem porušení domovní svobody. Soud je přesvědčen, že na porušování domovní svobody jiného se podíleli všichni čtyři obžalovaní, byť do pokoje poškozeného [příjmení] vnikl pouze obžalovaný [příjmení] a jeden z blíže neustanovených obžalovaných a v případě poškozených [příjmení] a [příjmení] se nepodařilo ustanovit ani jednoho z obžalovaných, který do pokoje vnikl. Zde je prokázáno, že na pokoji jich byl větší počet. Soud zde poukazuje na již shora řečené a pouze opakuje, že pokud se obžalovaní po ubytovně pohybují jako skupina, která k sobě patří, přičemž někteří z nich jsou aktivní při porušování domovní svobody a zbylí postávají u dveří napadených pokojů a jednání svých soukmenovců přihlížejí pak i oni se dopouštějí trestné činnosti spočívající v porušování domovní svobody.

75. Ve světle shora uvedeného soud dospěl k závěru, že obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec] se dopustili jednání popsaného pod bodem 2) rozsudku. Ve vztahu k poškozenému [příjmení] je nutno jejich jednání právně kvalifikovat jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když obžalovaní vůči poškozenému užíli násilí, případně. pohružku násilím, aby jej přinutili jim říci, kde se nachází svědkyně [příjmení], přičemž se tohoto trestného činu dopustily čtyři osoby. Jednání spočívající v tom, že obžalovaní vstoupili do pokoje jiného, pak soud právně kvalifikoval jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, ve vztahu k poškozenému [příjmení] podle odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když i v tomto případě se protiprávního jednání dopustily čtyři osoby. S ohledem na skutečnost, že obžalovaní způsobili poškozenému [příjmení] zranění, které však nenaplnuje zákonné znaky ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku, nebylo jejich jednání právně kvalifikováno jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. S ohledem na skutečnost, že se nepodařil jednoznačně prokázat způsob útoku obžalovaných na poškozeného, jeho intenzitu, respektive celý průběh fyzického incidentu soud nemohl dané jednání posoudit ani jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

76. Ve vztahu k obžalovanému [příjmení] soud nemůže učinit jednoznačný závěr o tom, že věděl, že vůči poškozenému [příjmení], případně [příjmení] došlo k užití násilí, že obžalovaní vstoupili bez pozvání do jejich pokojů a z jakého důvodu tak činili. Obžalovaný [příjmení] nebyl na ubytovně, kde došlo k incidentu mezi jeho soukmenovci a poškozenými, měl možnost osobně vnímat situaci až od okamžiku, kdy z ubytovny vyšli zbývající obžalovaní v doprovodu s poškozeným [příjmení] a sedli do vozidla. Podle názoru soudu obžalovaný [příjmení] mohl vědět, že se děje něco nestandardního, a to s ohledem na to, že měl informaci od obžalovaného [příjmení], že obžalovaný [příjmení] napadl nějakého nájemníka a osobně viděl nerovnoměrné rozložení posádek ve vozidlech. Na druhou stranu je třeba připustit, že nemusel mít vědomost, že osoba, která nastupuje s obžalovanými do vozidla je napadeným nájemníkem. Navíc se nepodařilo prokázat, že obžalovaný [příjmení] věděl, že se po poškozeném [příjmení] něco chce. Jeho obhajoba, že toto se dozvěděl až na úplný závěr, když vezli poškozeného [příjmení] zpět na ubytovnu, se nepodařila vyvrátit. Soud tak nepovažuje za prokázané, že obžalovaný [příjmení] se

účastnil jednání, které je předmětem této věci a z tohoto důvodu jej obžaloby zprostil podle § 226 písm. c) trestního řádu.

77. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování jednotlivce, jakož i na ochraně domovní svobody. Škodlivost jednání obžalovaných pro společnost je zvyšována tím, že se trestné činnosti dopustili v přímém úmyslu, s výjimkou jednání popsaného pod bodem 1) se obžalovaní jednání dopustili v počertní převaze nad poškozenými. Sodu rovněž přihlédl k době, po kterou byl poškozený [příjmení] vystaven jednání obžalovaných, když se jednalo o desítky minut, v případě poškozeného [příjmení] pak ke skutečnosti, že tento byl napaden naprosto bezdůvodně ve svém pokoji. Při ukládání trestů byla rovněž zohledněna skutečnost, že prokázaná míra zavinění jednotlivých obžalovaných na projednávané trestné činnosti je rozdílná. Není pochyb o tom, že iniciátorem celé akce a jejím hnacím motorem byl obžalovaný [příjmení]. Naopak u obžalovaného [příjmení] se nepodařilo prokázat, že by se na daném jednání aktivně podílel. Jde o osobu, která v době skutku byla ve věku blízkém mladistvým, podíl na trestné činnosti měl z obžalovaných nejmenší, nebylo prokázáno, že by se do trestné činnosti zapojoval aktivně. Podle názoru soudu právě on byl ve vleku zbylých obžalovaných, lze důvodně předpokládat, že se řídil pokyny nejméně obžalovaného [příjmení]. Byť i on byl dospělou, plně svéprávnou osobou, tak měl daleko menší možnost vzepřít se protiprávnímu jednání, samozřejmě pokud by vůbec chtěl, oproti obžalovaným [příjmení] a [příjmení], a to právě s ohledem na věk jeho a zbývajících obžalovaných. Jinak to soud vidí u obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Pokud se tito dva hájí tím, že jen poslouchali pokyny obžalovaného [příjmení], tak je nutno připomenout, že jsou dospělí lidé, kteří rozhodně nemají blízko věku mladistvých jako obžalovaní [příjmení] či [příjmení], jsou plně svéprávní a jistě lidé s bohatou životní zkušeností. Podle názoru soudu jim nic nebránilo v tom, aby se proti chování obžalovaného [příjmení] vyhranili a pokud neměli na to mu v tomto jednání zabránit, tak měli z místa činu odejít a svojí přítomností nepodporovat protiprávní jednání jiného. Jejich obhajoba je irelevantní, v žádném případě nemůže snížit jejich trestní odpovědnost. Navíc soud jí nepovažuje za věrohodnou, a to s poukazem na trestní věc Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 8/2009, respektive jednání popsané pod bodem 3) rozsudku.

Obžalovaní [příjmení] a [příjmení] u soudu popisovali jak se jim dne 1. 11. 2017 chování obžalovaného [příjmení] nelíbilo, jak nebylo košer, že k tomuto bezpečnostní agentura v žádném případě neměla sloužit. V tomto světle je více než zarážející, že se dva týdny poté zúčastnili dalšího jednání stejného charakteru, za které byli pravomocně odsouzeni ve shora zmiňované budějovické věci. Soud rovněž zohlednil dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, tj. doba téměř tři let, přičemž od posledního protiprávního jednání (listopad 2017) nebylo zjištěno, že by se obžalovaní dopustili dalšího protiprávního jednání. Soud vnímá, že obec Benešov nad Černou je dlouhodobě spokojená s prací bezpečnostní agentury, když se podařilo díky jejímu působení v obci snížit nežádoucí jevy. Toto kladné hodnocení a příznivé výsledky však nemohou ospravedlnit chování obžalovaných, které je předmětem této věci, ani snížit jejich trestní odpovědnost.

78. V případě obžalovaných [příjmení] a [obec] je třeba konstatovat, že nelze u nich přihlídnout k polehčující okolnosti, kterou je doznání. Naopak u obžalovaných [příjmení] a [příjmení] jejich podíl na objasnění projednávané trestné činnosti soud považuje za významný a soud k tomu přihlédl při vyměrování trestu. Na straně druhé pouze postoj obžalovaných [příjmení] a [příjmení], kdy oni nepřiznali jakýkoli podíl na protiprávním jednání, když soud v tomto směru nepovažuje jejich výpovědi za věrohodné, jak uvedl shora, znemožnil soudu ještě ve větší míře zohlednit jejich výpovědi ve vztahu k trestu.

79. Obžalovaný [příjmení] byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to za stejnou trestnou činnost, která je předmětem tohoto řízení. V současnosti se na něj hledí, jako by trestán nebyl. To však nebrání učinění závěru, že obžalovaný [příjmení] je osobou se sklony k protiprávnímu jednání násilného charakteru. Tento závěr je umocněn tím, že nyní je trestán za pokračující zločin vydírání,

jehož se dopustil třemi útoky. V této věci je mu ukládán trest za tři trestné činy. Dlužno dodat, že nebyl postižen za přestupek.

80. Obžalovaný [příjmení] byl v minulosti dvakrát soudně trestán, a to jednak pro násilnou trestnou činnost a jednak pro vojenský trestný čin. V současnosti se na něj hledí, jako kdyby trestán nebyl. I v tomto případě je na místě hovořit o obžalovaném [příjmení] jako o osobě se sklony k protiprávnímu jednání násilného charakteru. Za přestupek nebyl postižen. Zaměstnavatel vůči němu nemá žádných negativních připomínek, právě naopak.

81. Obžalovaní [příjmení] a [obec] nebyli dosud soudně trestáni, nebyli postiženi za přestupek. I obžalovaného [příjmení] hodnotil zaměstnavatel jako bezproblémového jedince.

82. Obžalovanému [příjmení] je v této věci ukládán trest za tři trestné činy (vydírání, omezování osobní svobody, porušování domovní svobody), přičemž zločinu vydírání se dopustil třemi útoky, jak bylo řečeno již shora. Posuzovaných jednání se dopustil během půl roku v roce 2017. Obžalovaným [příjmení] a [příjmení] je nyní ukládán trest za tři trestné činy, shodně jako u obžalovaného [příjmení], přičemž zločinu vydírání se tyto dva obžalovaní dopustili dvěma útoky. Jedná se o dvě jednání, která spáchali v rozmezí dvou měsíců před třemi lety. Obžalovanému [příjmení] je ukládán trest za dva trestné činy spáchané jedním skutkem, který se stal před třemi lety.

83. S ohledem na skutečnost, že soud posoudil jednání popsané pod bodem 2) rozsudku jako dílčí útok v pokračujícím zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, za jehož ostatní útoky byli obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] /v případě obžalovaného [příjmení] jde o jednání popsané pod body 1) a 3), v případě obžalovaných [příjmení] a [příjmení] jde o jednání popsané pod bodem 3) / již odsouzení, a to rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2019 č. j. 6 T 8/2019-820, který nabyl právní moci dne 18. 6. 2020, bylo aplikováno ustanovení § 45 odst. 1 trestního zákoníku. Z tohoto důvodu byl zrušen výrok o vině o pokračujícím trestném činu v citovaném rozsudku, jakož i výroky na něj navazující, a znovu bylo rozhodováno o vině pokračujícím trestným činem vydírání, a to včetně nového dílčího útoku popsaného pod bodem 2) rozsudku. S poukazem na § 45 odst. 1 trestního zákoníku pak byl v této věci za pokračující trestný čin uložen společný trest. Ve vztahu k přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byli obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] uznáni vinnými citovaným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích a jehož výrok o vině tímto trestným činem zůstává nedotčen, soud aplikoval ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku upravující uložení trestu souhrnného jako trestu jediného za právě projednávané trestné činy a za sbíhající se přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaní se totiž právě projednávané trestné činnosti, respektive pokračujícího zločinu vydírání měli dopustit před vyhlášením citovaného odsuzujícího rozsudku českobudějovického soudu sp. zn. 6 T 8/2019. Ze shora uvedeného se podává, že v této věci bude obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] ukládán společný souhrnný trest jako trest jediný, za právě projednávanou trestnou činnost, včetně pokračujícího zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku a za sbíhající se přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku. Výměru tohoto trestu je třeba zvolit podle nejprísnějšiho trestného činu, jímž je zločin vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dva roky až deset let a zároveň musí být přísnější než trest uložený obžalovaným ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 8/2019.

84. V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] soud zvažoval uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to s ohledem na rozsah trestné činnosti, když se v průběhu půl roku dopustil čtyř závažných protiprávních jednání, jakož i roli iniciátora projednávané trestné činnosti, který měl vedoucí úlohu, podle jehož pokynů se spoluobžalovaní řídili. Na straně druhé je třeba na obžalovaného [příjmení] nahlížet jako na osobu, která dosud nebyla soudně trestána, když přechází trestná činnost byla ze zákona zahlazena a soud přihlédl i k době, která od trestné činnosti uplynula.

Z tohoto důvodu soud nakonec uložil trest ryze výchovného charakteru a doplnil jej o další trest, a to konkrétně o trest peněžitý. V případě trestu odnětí svobody soud vyměřil trest v první šestině zákonné sazby, tj. konkrétně na dobu třiceti šesti měsíců. Výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu na samé horní hranici, tj. na dobu pěti let, když zde se zejména promítl rozsah trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil. S ohledem na závažnost jeho jednání byl zároveň nad obžalovaným vysloven dohled. Na závažnost jednání obžalovaného [příjmení], rozsah trestné činnosti, jak byl již zmíněn, a jeho úlohu v právě projednávaném skutku soud vedl k tomu, že mu byl uložen ještě trest peněžitý, když zákon umožňuje tento trest uložit za trestný čin vydírání. Peněžitý trest se ve smyslu § 68 odst. 1 trestního zákoníku ukládá v denních sazbách, které činí nejméně dvacet a nejvíce sedm set třicet celých denních sazeb, přičemž denní sazba činí nejméně 100,00 Kč a nejvíce 50 000,00 Kč (§ 68 odst. 2 trestního zákoníku). Počet denních sazeb soud určil při polovině zákonné sazby, a to z důvodu již opakovaně zmíněného (závažná trestná činnost spáchaná čtyřmi útoky během šesti měsíců, zpravidla za účasti více osob). Při zohlednění majetkových poměrů obžalovaného, který vlastní řadu společností a nemovitostí, není zatížen dluhy, má dvě vyživovací povinnosti, soud určil denní sazbu částkou 400,00 Kč, když i v tomto případě ji soud vyměřil při dolní hranici zákonné sazby. Obžalovanému [příjmení] byl tak uložen peněžitý trest v celkové výměře 400 000,00 Kč. Ve smyslu § 69 odst. 1 trestního zákoníku bylo stanoveno pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl uložený peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody na dvanáct měsíců, tj. v první čtvrtině zákonné sazby.

85. V případě obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byl v porovnání s obžalovaným [příjmení] zohledněn menší rozsah trestné činnosti a skutečnost, že této se dopustili třemi útoky v průběhu dvou měsíců. U obžalovaného [příjmení] soud přihlédl k jeho dosavadní absolutní trestní bezúhonnosti. I v případě obžalovaného [příjmení] musel soud zohlednit, že se na něj hledí, jako kdyby trestán nebyl. V případě obou obžalovaných však na výměru trestu mělo významný vliv jejich doznání, byť pouze částečné, jak bylo zmíněno již shora. Z tohoto důvodu u obou obžalovaných soud přistoupil pouze k mírnému navýšení trestu odnětí svobody, v případě obžalovaného [příjmení] na dobu třiceti měsíců, v případě obžalovaného [příjmení] na dobu třiceti čtyř měsíců. Oběma obžalovaným byly výkony těchto trestů odnětí svobody podmíněně odloženy na zkušební dobu, v případě obžalovaného [příjmení] v polovině zákonné sazby, tj. na dobu třiceti šesti měsíců, v případě obžalovaného [příjmení] mírně nad polovinou zákonné sazby, tj. na dobu čtyřiceti dvou měsíců. I zde soud však reagoval na závažnost jejich trestné činnosti a rozsah, a proto zároveň nad oběma obžalovanými vyslovil dohled.

86. Povinností obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] během zkušební doby s dohledem je vést řádný život, řádně se podrobovat dohledu a podle svých sil uhradit škodu, kterou trestnými činy způsobili. Pokud by během zkušební doby bylo zjištěno, že obžalovaní porušili jakoukoli podmínku podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem, vystavili by se nebezpečí, že výkon trestu odnětí svobody bude nařízen, a to i během zkušební doby.

87. Obžalovanému [jméno] [příjmení] je ukládán trest za dva trestné činy a je tak třeba aplikovat ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku upravující uložení úhrnného trestu jako trestu jediného. Úhrnný trest se vyměřuje v rámci trestní sazby nejprísnějššího trestného činu, jímž i v případě obžalovaného [příjmení] je zločin vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dva roky až osm let. Při zohlednění dosavadní bezúhonnosti obžalovaného [příjmení], jeho věku a prokázané účasti na projednávané trestné činnosti, jakož i s přihlédnutím k rozsahu trestné činnosti soud považuje za odpovídající trest odnětí svobody vyměřený na samé spodní hranici zákonné sazby, tj. konkrétně na dobu dvaceti čtyř měsíců. Soud má za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaného a z tohoto důvodu výkon trestu odnětí svobody byl podmíněně odložen na zkušební dobu v první čtvrtině zákonné sazby, konkrétně na dobu dvaceti čtyř měsíců. Povinností obžalovaného [příjmení] během zkušební doby je vést řádný život a podle svých sil nahradit škodu, kterou trestnými činy způsobil. I v jeho

případě platí, že poruší-li podmínky podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody, může být výkon trestu odnětí svobody nařízen.

88. S nárokem na náhradu škody se do trestního řízení včas a řádně prostřednictvím zmocněnce připojil poškozený [jméno] [příjmení], který požadoval, aby v případě odsuzujícího rozsudku byli obžalovaní zavázáni zaplatit mu částku 6 897,25 Kč představující bolestné, se zákonným úrokem od 30. 1. 2019 do zaplacení, a částku 70 000,00 Kč představující nemajetkovou újmu, se zákonným úrokem od 2. 10. 2019 do zaplacení.

89. Ve vztahu k bolestnému soud považuje za prokázané, že poškozený [příjmení] utrpěl zranění, jak se podává z lékařských zpráv a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví a není tak sporu o tom, že mu náleží bolestné. Výši bolestného stanovil soudní znalec na 25 bodů. Pokud hodnota bodu v roce 2017 činila 275,89 Kč, pak bolestné představuje částku 6 897,25 Kč. Obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec], kteří byli uznáni vinnými ze způsobení zranění poškozeného [příjmení], když tohoto se dopustili společným jednáním, byli zavázáni společně a nerozdílně k zaplacení této částky. S ohledem na skutečnost, že obžalovaní měli možnost se s tímto nárokem na náhradu škody seznámit v rámci závěrečného seznamování s vyšetřovacím spisem a poté k zaplacení této částky poškozenému nedošlo, jsou povinni zaplatit i úrok z prodlení z této částky, a to ve výši 9,75 % od 30. 1. 2019 do zaplacení.

90. Návrh na přiznání nemajetkové újmy ve výši 70 000,00 Kč poškozený odůvodnil tím, že v důsledku jednání obžalovaných má z jejich osob strach, respektive ze všech osob, které vystupují jakožto pracovníci bezpečnostní agentury. Svým jednáním u něj vyvolali stresové stavy, byl ve stavu neklidu, měl pocit ponížení.

91. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „občanský zákoník“) soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka, i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nezpůsobí bezdůvodně újmu druhým.

92. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodného rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle odst. 2 citovaného ustanovení ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

93. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními v první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

94. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobné újmy.

95. Obžalovaní [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [obec] byli uznáni vinnými jednáním specifikovaným v odsuzujícím výroku pod bodem 2), jehož se dopustili vůči poškozenému [příjmení]. S ohledem na charakter jednání, kdy proti poškozenému vystupují v početní převaze, aplikují vůči němu jak psychický, tak fyzický nátlak, délku jeho trvání, je nepochybné, že obžalovaní tímto protiprávním jednáním zasáhli do osobnostních práv poškozeného, a to zejména práva na svobodné rozhodování, práva na soukromý život, včetně ochrany života a zdraví. Není tak sporu o tom, že v důsledku porušení těchto nezadatelných práv poškozeného ze strany obžalovaných zcela nepochybně vzniklo poškozenému vůči obžalovaným právo na náhradu nemajetkové újmy. O nároku poškozeného co do důvodu tak nemůže být pochyb.

96. Při určení výše nároku poškozeného [příjmení] na náhradu nemajetkové újmy soud vycházel z konkrétních skutkových okolností, na kolik závažná újma poškozenému vznikla a jaké byly

okolnosti, za kterých k porušení práva došlo. Soud při hodnocení zmíněného vedl v patrnosti, že poškozeného nelze považovat za věrohodného, jak bylo zmíněno shora. Pokud tedy poškozený svůj nárok na nemajetkovou újmu spojuje mimo jiné se svým stavem v období následujícím po jednání obžalovaných (strach z obžalovaných a pracovníků bezpečnostní agentury, stresové stavy) a toto nedokládá žádnými důkazy (např. lékařskými zprávami), pak soud nepovažuje za jednoznačně prokázané, že u poškozeného tyto následky nastaly, konkrétně, že by obžalovaní jejich jednáním způsobili závažnější následek v podobě psychické újmy či škody na zdraví.

97. Na straně druhé není pochyb o tom, že poškozenému vznikla nemajetková újma v souvislosti s jednáním, pro které byli obžalovaní odsouzeni, jak bylo zmíněno již shora. Je třeba tak zohlednit, že obžalovaní se daného jednání dopustili ve výrazné početní převaze, vystavili poškozeného cílenému psychickému nátlaku, a to nejenom na ubytovně, kde se v jeho blízkosti neustále pohybovali čtyři obžalovaní, kteří demonstrovali svůj požadavek i fyzickou silou, či násilným vniknutím do bytu poškozeného, ale i během jízd vozidlem. Soud nepochybuje, že ve vozidle byl poškozený naprosto bezmocný, byl zcela pod vlivem obžalovaných. Tento pocit, podle názoru soudu, měl i v okamžicích, kdy z vozidla vystoupil, protože pokaždé jej doprovázeli téměř všichni obžalovaní. Závěr o tom, že poškozený se v těchto okamžicích musel cítit

40 1 T 47/2019

bezmocný je umocněn i tím, že všichni obžalovaní jej výrazně přesahovali ve fyzických proporcích. Je nutno zohlednit i tu skutečnost, že zásah do osobnostních práv poškozeného nebyl chvilkový, trval desítky minut.

98. Ve světle právě rozvedeného soud považuje za odpovídající výši nemajetkové újmy částku 5 000,00 Kč. S ohledem na skutečnost, že obžalovaní byli s požadavkem poškozeného na náhradu nemajetkové újmy seznámeni až při hlavním líčení dne 8. 10. 2019, bylo stanoveno, že zákonný úrok z prodlení ve výši 10 % poběží od 10. 10. 2019, kdy se obžalovaní dostali do prodlení, až do zaplacení částky 5 000,00 Kč. Soud je přesvědčen, že takto stanovená výše nároku poškozeného [příjmení] na nemajetkovou újmu je v souladu se zásadou proporcionality, která zohledňuje i majetkové poměry osob obžalovaných. Všichni obžalovaní jsou výdělečně činní, takže s poukazem na výši náhrady škody a solidární odpovědnost tato rozhodně pro obžalované nepředstavuje likvidační důsledek.

99. Výrok o náhradě škody týkající se poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byl převzat z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 8/2019, v souvislosti se zrušením výroku o vině obžalovaného [příjmení] jednáním popsaným pod bodem 1) tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 10. září 2020

JUDr. Jitka Juřicová v. r.
předsedkyně senátu